HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/115 HATÁROZATA

(2018. július 10.)

a Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A. javára Spanyolország által végrehajtott SA.37977. (2016/C) (korábbi 2016/NN) számú intézkedésekről

(az értesítés a C(2018) 4233. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelteket, hogy a fent említett rendelkezés(ek)nek megfelelően tegyék meg észrevételeiket ([1]), és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

(1) 2013. december 9-én és 2014. április 10-én a Bizottság két névtelen panaszt kapott, amelyet a spanyol állammal szemben nyújtottak be a Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. (a továbbiakban: Correos) számára állítólagosan odaítélt jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás miatt. Mindkét panasz a következő problémákat vetette fel a Correosszal kapcsolatban: i. az egyetemes szolgáltatási kötelezettség ellátásáért a Correosnak 1998 óta folyósított állítólagos túlkompenzáció; ii. a Correosnak biztosított állítólagosan összeegyeztethetetlen adómentesség; iii. a Correos által alkalmazott köztisztviselők állítólagosan meg nem fizetett társadalombiztosítási járulékai.

(2) 2014. február 14-én, február 26-án és július 15-én a Bizottság megküldte a két panasz nyilvános változatát a spanyol hatóságoknak.

(3) 2014. április 11-én és szeptember 18-án a spanyol hatóságok válaszoltak a panaszokra.

(4) 2014. július 10-én, október 22-én és 2015. december 4-én a Bizottság kiegészítő információkat kért a spanyol hatóságoktól.

(5) A spanyol hatóságok e megkeresésekre 2014. augusztus 7-én, december 19-én, 2015. január 19-én, illetve december 21-én válaszoltak.

(6) 2016. február 11-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Spanyolországot, hogy a Szerződés 108. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról határozott a Correos javára szóló több intézkedéssel kapcsolatban. Az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozat) közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(7) A Bizottság a 2016. április 21-én kelt levélben kapta meg Spanyolországnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos első észrevételeit.

(8) A Bizottság a 2016. május 11-én kelt levélben kapta meg a Correosnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit.

(9) A Bizottság a 2016. május 12-én kelt levélben kapta meg egy harmadik személynek az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit.

([1]) HL C 129., 2016.4.12., 10. o.
([2]) Vö. az 1. lábjegyzettel.

(10) Ezeket az észrevételeket a Bizottság 2016. június 8-án továbbította Spanyolországnak.

(11) Spanyolország a harmadik személyek észrevételeire tett észrevételeit a 2016. július 6-án kelt levélben küldte meg.

(12) Az eljárás folyamán a Bizottság további észrevételeket kapott Spanyolországtól 2017. október 24-én és 2018. május 23-án.

(13) A Bizottsághoz további észrevételek érkeztek a Correos egy korábbi versenytársától, az Uniposttól a 2018. március 20-án kelt levélben.

2. **A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA**

2.1. *A SPANYOL POSTAPIAC*

(14) Spanyolországnak az Európai Gazdasági Közösséghez (EGK) való 1986-os csatlakozását megelőzően a postai szolgáltatásokat Spanyolországban a központi kormányzat (Administración General) működtette. A postai szolgáltatások rendjéről szóló, 1960. május 9-i 1113/1960. rendelet, amelyet az 1964. május 14-i 1653/1964. rendelettel elfogadott, postai szolgáltatási szabályzat hajt végre, meghatározta a postai szolgáltatásokat, és annak biztosításával a „Correos y Telégrafos" főigazgatóságát bízta meg. A postai szolgáltatások rendjének és végrehajtási rendeletének elfogadása jelezte a spanyol postapiac liberalizációjának kezdetét. Míg a „Correos y Telégrafos" monopóliuma a városok közötti és nemzetközi levelekre és képeslapokra korlátozódott, a városi levélszolgáltatásokat és a csomagszolgáltatásokat teljes mértékben liberalizálták. Az 1970-es években beléptek az első nagy magánszolgáltatók a spanyol postapiacra.

(15) Spanyolország EGK-hoz való csatlakozását követően, 1998 és 2010 között sor került a postai szolgáltatások fokozatos liberalizációjára az Európai Unió postai irányelvei alapján. Közelebbről: a 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([3]) 1998-ban átültették a nemzeti jogba az egyetemes postai szolgáltatásokról és a postai szolgáltatások liberalizációjáról szóló, 1998. július 13-i 24/1998. törvénnyel (az 1998. évi postatörvény), amely most először bízta meg a Correost egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel ([4]). A törvény megadta az egyetemes szolgáltatások rövid listáját ([5]), amelyeket fenntartottak a Correos, mint az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel megbízott szolgáltató számára (a továbbiakban: a fenntartott ágazat), míg az összes többi postai szolgáltatást liberalizálták (a továbbiakban: nem fenntartott ágazat).

(16) A spanyolországi postai szolgáltatások liberalizációja a 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) spanyol jogba történő átültetésével folytatódott, az egyes adózási, közigazgatási és szociális intézkedésekről szóló, 2002. december 30-i 53/2002. törvénnyel, amely módosította a fenti 1998. évi postatörvényt, és tovább csökkentette a fenntartott ágazat hatályát.

(17) 2010-ben az egyetemes postai szolgáltatásokról, a felhasználói jogokról és a postapiacról szóló, 2010. december 30-i 43/2010. törvény (a továbbiakban: a 2010. évi postatörvény), amely a 2008/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([7]) ültette át a spanyol jogba, teljesen liberalizálta a postapiacot. A 2010. évi postatörvény módosította az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hatályát (pl. a postautalványt kivette alóla), és megszüntette a fenntartott ágazatot.

2.2. *A KEDVEZMÉNYEZETT*

2.2.1. A CORREOS

(18) A Correos száz százalékban állami tulajdonú vállalat, amely a Grupo Correos anyavállalata, és egyetlen részvényese a Sociedad Estatal (SEPI). A SEPI vállalkozásokban fennálló állami részesedések holdingtársasága.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 97/67/EK irányelve (1997. december 15.) a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról (HL L 15., 1998.1.21., 14. o.).

([4]) Az 1998. évi postatörvény kiegészítő rendelkezése és 15. cikkének (2) bekezdése a következő szolgáltatásokat sorolja fel az egyetemes postai szolgáltatás részeként: 1) postautalvány; 2) nemzeti és nemzetközi postai szolgáltatások rendszeres biztosítása olyan küldemények tekintetében, amelyek magukban foglalják a feladó által magán a küldeményen vagy annak csomagolásán feltüntetett címet. Ezek a következők lehetnek: a) írásbeli kommunikációt tartalmazó levelek és képeslapok 2 kg-ig; b) csomagok, gazdasági értékkel vagy anélkül, 10 kg-ig.

([5]) Az 1998. évi postatörvény 18. cikke a következőképpen határozza meg a fenntartott szolgáltatásokat: postautalvány; városok közötti, ajánlott vagy nem ajánlott küldemények, valamint levél- és képeslap-küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és szétosztása 100 grammig (2006. január 1-jétől a súlyhatár 50 gramm); határon átnyúló (másik tagállamban feladott vagy onnan érkező) postai szolgáltatás, ideértve a feladott vagy beérkező leveleket és képeslapokat, az ár, a tömeg és a dátum tekintetében a fenti korlátozásokkal; az állampolgárok által a hatóságoknak címzett kérelmek, levelek és közlemények felvétele.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/39/EK irányelve (2002. június 10.) a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások verseny számára való további megnyitása tekintetében történő módosításáról (HL L 176., 2002.7.5., 21. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/6/EK irányelve (2008. február 20.) a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról (HL L 52., 2008.2.27., 3. o.).

(19) A Correos postai szolgáltatásokat kínál, többek között egyetemes szolgáltatásokat, futárpostai szolgáltatásokat és más szolgáltatásokat (pl. postai szolgáltatásokhoz kapcsolódó szolgáltatások és társult tevékenységek, köztük pénzátutalási műveletek, bélyegkiadás stb.). 2016-ban a Correos forgalma megközelítőleg 1 761 millió EUR volt, a vállalat 2 774 millió postai küldeményt (a csomagküldeményeket is ideértve) továbbított, és 49 785 alkalmazottat foglalkoztatott.

(20) A Correos Spanyolországban a legnagyobb postai szolgáltató, mintegy 8 787 postaponttal rendelkezett 2016-ban. A vállalat a spanyol postaágazat piacvezetője, amelynek a legnagyobb a részesedése a spanyol postai szolgáltatások piacán, a csomagküldési szolgáltatások kivételével. 2017-ig az Unipost S.A. volt a Correos fő versenytársa a spanyol postapiacon, ugyanakkor a vállalat pénzügyi nehézségekkel küzdött, és 2018. február 19-én megindult a felszámolása. Más európai postai szolgáltatók (azaz a Deutsche Post, a TNT, a La Poste, a UPS, a CTT Correios Portugal és a Royal Mail) jelentős részesedésekkel rendelkeznek a csomagküldési szolgáltatások piacán.

2.2.2. A CORREOSRA ALKALMAZANDÓ JOGI KERET

(21) Spanyolországban 1716-tól az állam közvetlenül irányította a postai szolgáltatásokat. A Correos a központi kormányzat részét képezte és olyan különböző minisztériumokba integrálták, mint a Belügyminisztérium, később pedig a Közlekedési és Kommunikációs Minisztérium.

(22) A „Correos y Telégrafos” autonóm szervet az 1990. december 27-i 31/1990. állami általános költségvetési törvény hozta létre. A „Correos y Telégrafos” autonóm szervet 1992-ben alapították, és a Közlekedési, Idegenforgalmi és Kommunikációs Minisztériumnak rendelték alá.

(23) A „Correos y Telégrafos” a központi kormányzat (Administración General del Estado) szervezetéről és működéséről szóló, 1997. április 14-i 6/1997. törvény szerint állami vállalat lett, a Fejlesztési Minisztériumnak alárendelten.

(24) Az adóügyi, közigazgatási és szociális intézkedésekről szóló, 2000. december 29-i 14/2000. törvény elfogadta a 2001 júniusában létrejött vállalat, a „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.” jogi keretét. 2012. június 5-én a Correos csoporthoz tartozó valamennyi vállalatot (azaz a Correos és leányvállalatai, a Correos Express, a Nexea és a Correos Telecom) integrálták az SEPI holdingtársaságba, amely az egyetlen részvényesük lett.

2.3. *A CORREOS JAVÁRA VÉGREHAJTOTT ÁLLAMI INTÉZKEDÉSEK LEÍRÁSA*

2.3.1. AZ EGYETEMES SZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGÉRT A CORREOSNAK NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ

(25) 1998-ban az 1998. évi postatörvény megbízta a Correost az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség ellátásának kompenzációjaként a Correos 1998 és 2010 között állami finanszírozásban részesült. Ezt követően a 2010. évi postai törvény 2011. január 1-jétől 15 évre a Correost bízta meg az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel.

2.3.1.1. ***Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében nyújtott kompenzáció***

(26) 2000. március 11-től az 1998. évi postatörvény egy úgynevezett „Plan de Prestaciónnal” egészült ki (a továbbiakban: a 2000-es Plan de Prestación), amely meghatározza a kompenzációs mechanizmust a Correos azon nettó költségeinek megbecslésére, amelyek az egyetemes szolgáltatókénti kötelezettségének teljesítésével összefüggésben merültek fel, továbbá megállapítja az egyetemes szolgáltatás nyújtásának minőségi kritériumait.

(27) 2000-től 2010-ig az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak fizetett kompenzációt a spanyol hatóságok által kidolgozott módszer (a továbbiakban: a spanyol módszer) alapján ítélték oda, amelyet a 2000-es Plan de Prestación ismertet részletesen. Emellett a 2000-es Plan de Prestación megállapítja, hogy a Correosnak analitikus könyvelést kell alkalmaznia, és külön elszámolást vezetnie az 1998. évi postatörvény 29. cikke szerint.

(28) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel együtt járó méltánytalan teher nettó költségének becsléséhez alkalmazott spanyol módszer a következő lépésekből állt:

a) 1. LÉPÉS: Az egyes termékek/szolgáltatások és egyes költségközpontok egységnyi bevételének és egységköltségének meghatározása, a Correos költségelszámolási információi szerint. Az adott termék/szolgáltatás tekintetében azokat a költségközpontokat, ahol az egységköltségek magasabbak az egységnyi bevételeknél veszteségesnek tüntetik fel. A többi költségközpontot, ahol az egységnyi bevételek magasabbak, mint az egységköltségek, nyereségesnek tüntetik fel.

b) 2. LÉPÉS: Az egyes fenntartott szolgáltatások (FSZ) tekintetében értékelni kell, hogy mely költségközpontok veszteségesek/nyereségesek az adott szolgáltatás teljesítése szempontjából, és ki kell számítani az e szolgáltatásnyújtás összes veszteségét/nyereségét (Veszteség/Nyereség FSZ). A fenntartott szolgáltatás nettó költségét a Veszteség FSZ összegének és a Nyereség FSZ összegének különbségeként számítják ki.

c) 3. LÉPÉS: Az egyes nem fenntartott szolgáltatások (NFSZ) tekintetében értékelni kell, hogy mely költségközpontok veszteségesek az adott szolgáltatás teljesítése szempontjából, és ki kell számítani a központokban e szolgáltatásnyújtás tekintetében felmerült összes veszteséget (Veszteség FSZ). A nem fenntartott szolgáltatás nettó költségét a Veszteség NFSZ összegeként számítják ki.

d) 4. LÉPÉS: Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció a fenntartott és nem fenntartott szolgáltatások 2. és 3. lépésben kiszámított nettó költségét fedezik.

(29) Az 1. táblázat bemutatja, hogy milyen kompenzációban részesült a Correos az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítéséért a 2004 és 2010 közötti időszakban; e kompenzációt a spanyol módszerrel számították ki:

1. táblázat

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzáció

(millió EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
FSZ nettó költség	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
NFSZ nettó költség	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 2010. évi postatörvény értelmében nyújtott kompenzáció***

(30) Az 1998. évi postatörvényt a 2010. évi postatörvény váltotta fel, amely 2011. január 1-jén lépett hatályba. A 2010. évi postatörvény a Correost bízta meg az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel a törvény hatálybalépésének napjától 15 évre (azaz 2026. január 1-jéig).

(31) A 2010. évi postatörvény 27. és 28. cikke előírja, hogy az egyetemes szolgáltató a kötelezettségeinek teljesítése során felmerült nettó költségei erejéig részesülhet kompenzációban. A nettó költséget a nettó elkerülhető költség módszerével (a továbbiakban: NAC-módszer) számítják ki, a kijelölt egyetemes szolgáltató egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel együtt járó és egyetemes szolgáltatási kötelezettség nélkül jelentkező nettó költségeinek különbségeként. A számításkor – a 2008/6/EK irányelv 1. mellékletének fényében – figyelembe kell venni minden egyéb lényeges elemet is, így az egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt postai szolgáltató tekintetében keletkező nem tárgyi és piaci előnyöket, az észszerű nyereséghez való jogot és a költséghatékonysági ösztönzőket.

(32) A 2010. évi postatörvény 22. cikkének (3) bekezdésében és 27. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírtak szerint a (31) preambulumbekezdésben leírt NAC-módszert egy új *Plan de Prestación*ban kell kidolgozni. Ugyanakkor, ilyen új *Plan de Prestación*t még nem fogadtak el. Ezért 2011 óta nincs olyan hatályos módszer, amellyel meg lehetne becsülni az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költségét.

(33) Jelenleg a spanyol hatóságok szerint a Correos hivatalosan nem kapott egyetemes szolgáltatási kötelezettségért járó kompenzációt 2011 óta, noha a 2011–2017-es évekre ideiglenes alapon előlegben részesült. Az ezeknek az éveknek megfelelő tényleges nettó költséget az új *Plan de Prestación* elfogadását és az NAC-módszer meghatározását követően ki kell számítani. A Bizottság az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 2010. évi postatörvény értelmében nyújtott kompenzációt egy másik határozatban értékeli.

2.3.2. A CORREOSNAK NYÚJTOTT ADÓMENTESSÉG

(34) Az 1998. évi postatörvény 19. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az egyetemes szolgáltató *„mentesül a szolgáltatásaira kiszabandó minden adó alól a fenntartott ágazatban, a társasági adó kivételével”*. A 2010. évi postatörvény 22. cikkének (2) bekezdése fenntartotta ezt az adómentességet, és azt kiterjesztette az egyetemes szolgáltatási kötelezettség egészére.

(35) A spanyol hatóságok szerint az egyetlen adó, amely a héán kívül e mentesség hatálya alá tartozhat, a gazdasági tevékenységeket terhelő adó (*Impuesto de Actividades Económicas*, a továbbiakban: IAE), mivel ezt az adót gazdasági tevékenység végzése tekintetében állapítják meg, és az az egyetemes szolgáltatási kötelezettség biztosításához kapcsolódik. Más adók, például a vagyonátruházási adó, az építési adó, a városi telek értéknövelését terhelő adó vagy a gépjárműadó nem tartoznak e mentesség hatálya alá, mivel nem függnek össze az egyetemes szolgáltatási kötelezettség biztosításának gazdasági tevékenységével.

(36) A spanyol hatóságok kifejtették, hogy a Correos részben mentesül az IAE alól, mivel a szokásos adóösszegnek csak az 50 %-át fizeti meg.

(37) Ami az ingatlanadót (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, a továbbiakban: IBI) illeti, a spanyol hatóságok kifejtették, hogy ezt az adót nem az egyetemes szolgáltatási kötelezettség biztosítására vagy más postai szolgáltatások nyújtására alkalmazzák, hanem az ingatlan értékére. Ezért kívül esik a két postatörvény hatályán. Ugyanakkor 2008 és 2013 között a Correos több kérelmet benyújtott az 1998. évi postatörvény 19. cikke (1) bekezdése b) pontjának és a 2010. évi postatörvény 22. cikke (2) bekezdésének értelmezése alapján, amelyekben azt állította, hogy az IBI alól is mentesíteni kellene őt, több, különböző településeken található irodája miatt. A Correos IBI-mentesség iránti kérelmét követően több helyi közigazgatási szerv és bíróság döntött a Correos javára, és ítélte meg a korábban befizetett adó visszatérítését.

2.3.2.1. ***Az ingatlanadó (IBI) alóli mentesség***

(38) Az IBI egy helyi adó a spanyol adórendszerben, amelyet a 2004. március 5-i 2/2004. királyi törvényerejű rendelet szabályoz. A királyi törvényerejű rendelet 60. cikke szerint ez az adó „közvetlen tárgyi adó, amelyet az ingatlan értékére vetnek ki az e királyi törvényerejű rendeletben meghatározott feltételekkel". Az IBI esetén adófizetési kötelezettség a 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 61. cikkében megállapított, vidéki vagy városi ingatlanon vagy egyedi jellemzőkkel rendelkező ingatlanon fennálló bármilyen jogra való jogosultság alapján keletkezik. Az IBI-t nem tevékenységre vetik ki, hanem az ingatlan értékére.

(39) 2008 és 2013 között a Correos több kérelmet benyújtott az 1998. évi postatörvény 19. cikke (1) bekezdése b) pontjának és a 2010. évi postatörvény 22. cikke (2) bekezdésének értelmezése alapján, amelyekben azt állította, hogy az IBI alól is mentesíteni kellene őt a postatörvények alapján, több, különböző településeken található irodája miatt. A Correos IBI-mentesség iránti kérelmét követően több közigazgatási szerv és helyi bíróság adott helyt a Correos kérelmének. A spanyol hatóságok szerint a Correosnak ténylegesen kifizetett adó-visszatérítések 752 840,50 EUR-t tettek ki.

(40) Az 1998. évi és a 2010. évi postatörvény e bíróságok általi értelmezését, amely lehetővé tette, hogy az egyetemes szolgáltató mentesüljön az IBI alól, a spanyol Legfelsőbb Bíróság 2013-ban elutasította a Huesca tartomány helyi hatóságai által benyújtott semmisségi kérelem alapján. A Legfelsőbb Bíróság ítéletében úgy vélte, hogy a 2010. évi postatörvény 22. cikkének (2) bekezdését megszorítóan kell értelmezni. A Legfelsőbb Bíróság szerint az említett cikkben megállapított adómentességeket csak az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez közvetlenül kapcsolódó tevékenységekre kivetett adóra lehet alkalmazni, ezért nem alkalmazható az IBI-re, amely az ingatlan értékét terhelő közvetlen adó.

(41) A Correos számára 2008 és 2013 között biztosított IBI-mentességet soha nem térítették vissza. A spanyol nemzeti jogrendszer szerint ugyanis a jog érdekében benyújtott semmisségi kérelem („recurso de casación en interés de ley") rendkívüli és szubszidiárius jellegű, kizárólagos célja a jogi doktrína egységesítése, ezért a kérelemben hivatkozott ügyre nem lehet hatása (azaz a szóban forgó ügyben e kérelem alapján nem lehet hatályon kívül helyezni az adómentességről hozott ítéleteket és határozatokat).

2.3.2.2. ***A gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE) alóli mentesség***

(42) Az IAE-t az 1988. december 28-i 39/1988. törvény állapította meg, amelynek helyébe a 2004. március 5-i 2/2004. királyi törvényerejű rendelet lépett. A királyi törvényerejű rendelet 78. cikkéből az következik, hogy a gazdasági, üzleti, szakmai vagy művészeti tevékenységet végző vállalkozások adóalanynak minősülnek.

(43) A 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 78. cikke szerint az IAE „közvetlen tárgyi adó, amelynek tekintetében az adófizetési kötelezettség a gazdasági, üzleti, szakmai vagy művészeti tevékenység nemzeti területen való folytatása alapján keletkezik, akár konkrét helyen végzik, akár nem, és akár meghatározzák az adókulcsok között, akár nem”.

(44) Az IAE-kulcsokat az 1990. szeptember 28-i 1175/1990. királyi törvényerejű rendelet állapította meg. A rendelet a postai tevékenységet a 847. csoportba (postai szolgáltatások és távközlés) sorolta 1999-től kezdve. Ebbe a csoportba tartozik a bármilyen formájú levélküldemény gyűjtését, felvételét, feldolgozását, kezelését, szállítását, szétosztását és kézbesítését magában foglaló postai szolgáltatás nyújtása. A 847. adókulcscsoporthoz fűzött 3. megjegyzés kimondja ugyanakkor, hogy a Correos állami vállalat jogosult az e csoport tekintetében megállapított adómértéknek mindössze 50 %-át megfizetni. A spanyol hatóságok szerint ez azt jelenti, hogy a Correos évi 8 113,66 EUR mentességben részesült 2004 óta. A spanyol hatóságok megerősítették, hogy a Correos továbbra is részesül a 847. adókulcscsoporthoz fűzött 3. megjegyzés szerinti részleges adómentességben.

2.3.3. A 2004-BEN, 2005-BEN ÉS 2006-BAN BIZTOSÍTOTT HÁROM TŐKEEMELÉS

(45) A vizsgált időszakban a Correosban három tőkeemelést hajtottak végre összesen 48 081 000 EUR értékben; ezek a következők:

a) a 2004. december 13-i 16 027 000 EUR összegű tőkeemelés;

b) a 2005. november 25-i 16 027 000 EUR összegű tőkeemelés;

c) a 2006. november 24-i 16 027 000 EUR összegű tőkeemelés.

(46) A spanyol hatóságok szerint e tőkeemelések a Correos 2004–2006-os stratégiai üzleti tervének részét képezték, és a postapiac lassulását voltak hivatottak ellentételezni. Ezen üzleti terv főbb stratégiai irányvonalai a következők voltak:

a) a postai üzletág jövőbeli fenntarthatóságának garantálása a hatékonyság alapján;

b) a növekedési üzletág erősítése középtávon, a pénzügyi és csomagküldési szolgáltatások előmozdításával, amelyek a Correos fő növekedési tengelyei;

c) a jövőbeli növekedési lehetőségek portfóliójának bővítése, az adatbázis-kezelés, a postázó és az e-üzletvitel fejlesztésével;

d) a Correos kapacitásainak korszerűsítése és az üzletviteli modell jelenlegi piaci viszonyokhoz igazítása, előmozdítva a diverzifikációt.

2.3.4. A CORREOSNAK A VÁLASZTÁSI ANYAGOK TERJESZTÉSÉÉRT NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ

(47) A választási eljárást Spanyolországban az általános választási rendszerről szóló, 1985. június 19-i 5/1985. sarkalatos törvény (a továbbiakban: LOREG) és annak végrehajtási rendelete szabályozza, amely elismeri a személyes, illetve a postai úton történő szavazáshoz való jogot.

(48) Az 1998. évi postatörvény 22. cikke és a 2010. évi postatörvény 22. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy az állam róhat bizonyos kötelezettségeket a kijelölt egyetemes szolgáltatóra a választási folyamat keretében. A 2010. évi postai törvény ugyanezen 22. cikkének (5) bekezdése szerint „a további közszolgáltatási kötelezettségért kompenzáció jár”.

(49) A 2010. évi postatörvény első kiegészítő rendelkezése értelmében a Correos a kijelölt egyetemes szolgáltató, amelyet megbíztak több szolgáltatás nyújtásával a különböző (állami, regionális, európai, önkormányzati) spanyolországi választásokkal összefüggésben.

(50) A Correosnak a spanyolországi választások szervezésével összefüggő közszolgáltatási kötelezettsége a következőkre vonatkozott:

a) A postai úton történő szavazás igazgatása (ideértve az ajánlott és expresszlevelek kiadása, felvétele, küldése és kézbesítése) a következőkkel összefüggésben:

(1) a Spanyolországban lakóhellyel rendelkező választók postai úton történő szavazása;

(2) a Spanyolországban lakóhellyel rendelkező, külföldön tartózkodó választók postai úton történő szavazása;

(3) az ideiglenesen külföldön tartózkodók postai úton történő szavazása;

(4) a járművek fedélzetén tartózkodó személyzet postai úton történő szavazása;

(5) a fegyveres erők járművek fedélzetén tartózkodó tagjainak szavazása vagy a honvédelemmel összefüggő rendkívüli helyzetben történő szavazás; valamint

(6) a szabadságvesztés-büntetésüket töltő személyek szavazása.

b) A politikai jelöltek által küldött postai választási anyagok kezelése: a politikai jelöltek által kiadott választási propagandaanyagok felvétele és későbbi terjesztése, tételenként szimbolikus áron (0,006 EUR).

c) Egyéb, a Választási Nyilvántartási Iroda által küldött postai küldemények kezelése (pl. szavazói regisztrációs kártya, választói névjegyzék a helyi igazgatási szervek számára stb.).

d) A választási bizottságok választási dokumentumainak gyűjtése a szavazatszámlálás befejeztével. Idetartozik az egyes bizottságok jelentését és a vonatkozó dokumentációt tartalmazó boríték gyűjtése, megőrzése és későbbi kézbesítése a megfelelő választási tanács számára.

(51) A spanyol hatóságok kifejtették, hogy tekintettel a választások időbeli korlátozottságára, a Correosnak az (50) preambulumbekezdésben felsorolt tevékenységeit előtérbe kell helyeznie más postai tevékenységekhez képest. A szétosztandó küldemények nagy száma, ezek néhány napra történő erőteljes koncentrációja és azon követelmény miatt, hogy a legtöbb dokumentumot személyesen kell kézbesíteni (ajánlott küldemény, pl. a postai úton történő szavazás esetén), jelentős további erőfeszítésekre van szükség. Ennek eredményeként a Correosnak átmenetileg meg kell erősítenie személyzetét és más forrásokat (pl. szállítás, biztonság stb.).

(52) A Correos a választások szervezésével összefüggő különböző kötelezettségeiért 2004 óta a következő kompenzációban részesült (lásd a 2. táblázatot):

2. táblázat

A Correos számára a választások szervezéséért nyújtott kompenzáció összege

(EUR)

Pénzügyi év	A választás típusa	A választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció
2004	Nemzeti	27 182 926
2005	Regionális	3 670 281
2006	Regionális	4 528 376
2007	Nemzeti/regionális	19 536 604
2008	Nemzeti/regionális	19 609 632
2009	Nemzeti/regionális	14 603 021
2010	Regionális	4 620 588
2011	Nemzeti/regionális	40 092 858
2012	Regionális	14 268 978
	ÖSSZESEN	**148 113 264**

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

(53) A Bizottság azért döntött a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása mellett, mert komoly kételyei voltak a Correos számára 2004-től biztosított több intézkedés összeegyeztethetőségét illetően:

a) az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzáció,

b) az IBI-mentesség és a részleges IAE-mentesség,

c) a 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban biztosított három tőkeemelés,

d) valamint a Correosnak a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció.

(54) A Bizottság különösen a következőket érintően fogalmazott meg kételyeket:

a) az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítéséért a Correos számára 2004 és 2010 között nyújtott kompenzáció, amelyet a Bizottság első látásra állami támogatásnak ítélt, és lehetségesnek tartotta a szolgáltató túlkompenzációját,

b) az IBI-mentesség és a részleges IAE-mentesség összeegyeztethetősége, illetve létező támogatási jellege; e mentességek mindegyikét a Bizottság első látásra állami támogatásnak minősítette;

c) a 2004-es, 2005-ös és 2006-os tőkeinjekció megfelelése a piacgazdasági befektető elvének;

d) a Correosnak a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció összeegyeztethetősége, illetve létező támogatási jellege; e kompenzációt a Bizottság első látásra állami támogatásnak minősítette.

4. **AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI**

(55) A Bizottsághoz két érdekelt féltől érkeztek észrevételek, nevezetesen a támogatási intézkedések állítólagos kedvezményezettjétől, a Correostól, valamint egy további harmadik személytől (a továbbiakban: névtelen harmadik személy), aki személyazonosságának titokban tartását kérte.

4.1. *A CORREOS ÉSZREVÉTELEI*

4.1.1. AZ EGYETEMES SZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGÉRT NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ NEM MINŐSÜL ÖSSZEEGYEZTETHETETLEN ÁLLAMI TÁMOGATÁSNAK

(56) A Correos szerint az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a vállalatnak 2004 és 2010 között nyújtott kompenzáció nem minősül állami támogatásnak. A Correos különösen úgy véli, hogy a kompenzáció nem minősül előnynek, mivel teljesíti a C-280/00. sz. ügyben megfogalmazott négy kritériumot (a továbbiakban: Altmark-kritériumok) ([8]). A Correos vitatja az eljárás megindításáról szóló határozat azon következtetését, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció nem felel meg a harmadik és negyedik Altmark-kritériumnak.

(57) Ami a harmadik Altmark-kritériumot illeti, a Correos azzal érvel, hogy a kritérium értelmében a közszolgáltatás nyújtásáért kapott kompenzáció nem haladhatja meg a nettó költséget, azaz a költségek és a bevételek különbségét, észszerű nyereség mellett. A Correos úgy véli, hogy a harmadik Altmark-kritérium elválaszthatatlanul összefügg az általános gazdasági érdekű szolgáltatások összeegyeztethetőségének elemzésével, a Bizottság közleménye szerint (a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály) ([9]). A Correos különösen azzal érvel, hogy az általa az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért kapott kompenzáció megfelel a 2012-es ÁGÉSZ keretszabály 27. pontjában szereplő nettó elkerülhető költség (a továbbiakban NAC) módszerének, ezért úgy kell tekinteni, hogy az teljesíti a harmadik Altmark-kritériumot.

(58) A Correos kifejti, hogy a számára juttatott kompenzáció meghatározásához használt spanyol módszer a Bizottság által a National Economic Research Associates tanácsadó vállalatnál megrendelt jelentésen (NERA-jelentés) ([10]) alapul. A Correos szerint a NERA-jelentésben foglalt kompenzációs módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása.

(59) Ezenfelül a Correos úgy véli, hogy a harmadik Altmark-kritérium teljesülésére a jogos elvárás elve is vonatkozik. A Correos szerint a Bizottság a NERA-jelentés közzétételével jogos elvárásokat keletkeztetett, mivel a jelentés az NAC-módszert az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért járó kompenzáció kiszámításának hiteles módszereként ismerte el.

(60) A Correos úgy látja, a harmadik Altmark-kritériumnak való megfelelés szempontjából irreleváns, hogy az NAC-módszer a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály hatálybalépéséig nem volt alkalmazandó.

(61) A Correos úgy véli, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzáció megfelel a negyedik Altmark-kritériumnak is. Közbeszerzési eljárás hiányában a kapott kompenzáció szintje megfelelő lehet azon költségek elemzése alapján, amelyek egy ugyanabban az ágazatban működő, átlagos, jól vezetett vállalkozásnál felmerülnének, figyelemmel a közszolgálati kötelezettség teljesítése során jelentkező bevételekre és egy észszerű nyereségre.

([8]) A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, *Altmark Trans GmbH és Regierungspräsidium Magdeburg kontra Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

([9]) A Bizottság közleménye: A közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló európai uniós keretszabály (HL C 8., 2012.1.11., 15. o.).

([10]) Final report on costing and financing of universal service obligations in the postal sector in the European Union (Végleges jelentés az Európai Unió postaágazatában teljesített egyetemes szolgáltatási kötelezettségek árazásáról és finanszírozásáról), 1998. november, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) A Correos szerint a Spanyolország által benyújtott Frontier Economics tanulmány igazolja, hogy a Correosnál jelentkező költségek elmaradtak a postaágazatban működő átlagos vállalkozás költségeitől. A Correos vitatja a Bizottságnak a Frontier Economics jelentésében megfogalmazott következtetésekkel kapcsolatos kételyeit:

a) Először is, a Bizottság az állami támogatási határozataiban nem állapította meg, hogy a görög és olasz egyetemes szolgáltatók nem költséghatékonyak és ezért az, hogy e postai szolgáltatókat felvették a Frontier Economics által figyelembe vett vállalatok mintájába a Correos költséghatékonyságának bizonyítása érdekében, nem tekinthető problematikusnak.

b) Másodszor, az, hogy a Frontier Economics tanulmánya utólagosan készült, nem jelent semmit, tekintettel a releváns ítélkezési gyakorlatra és a Bizottság gyakorlatára, amelyek egyetértettek volna a múltbeli intézkedések elfogadását követően készített tanulmányok vizsgálatával.

c) Végül, a Bizottság azon érvelésének, hogy a Spanyolország által alkalmazott költségszámítási módszer nincs tekintettel a hatékonyságra, ellentmond az a tény, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költségének kiszámításához használt módszer a Bizottság által kiadott NERA-jelentésen alapul. A módszert tehát szükségképpen az uniós joggal összhangban állónak kell tekinteni.

(63) A Correos rámutat arra is, hogy amennyiben a Bizottság arra a következtetésre jutna, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, azt összeegyeztethetőnek kell tekinteni a belső piaccal a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének értelmében.

(64) A Correos megismétli, hogy a spanyol hatóságok által használt és a NERA-jelentésben szereplő kompenzációs módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása és azt a Bizottságnak el kell fogadnia. Ezenfelül a Correos úgy véli, hogy nem részesül túlkompenzációban az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítéséért a 2004 és 2010 közötti időszakban, mivel a kompenzációt az NAC-módszer szerint számolták ki, észszerű nyereség hozzáadása nélkül.

(65) Amennyiben a Bizottság arra a következtetésre jutna, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül, a Correos továbbra is azt állítja, hogy a Bizottságnak figyelembe kellene vennie a Correos számára juttatott kompenzáció csökkentése érdekében az államnak a 2004 és 2010 közötti időszakban fizetett osztalékot.

4.1.2. AZ INGATLANADÓ (IBI) ÉS A GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGEKET TERHELŐ ADÓ (IAE) ALÓLI MENTESSÉG

(66) Ami az IBI-mentességet illeti, a Correos először is kifejti, hogy ezeket az intézkedéseket nem az 1998. évi postatörvény, sem a 2010. évi postatörvény alapján kell értékelni, hanem az egyes adókra irányadó jogszabályra való közvetlen hivatkozással.

(67) A Correos emellett úgy véli, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak, mivel nem az államnak tudható be. Az adómentességet semmilyen jogszabályi rendelkezés nem állapítja meg. Néhány helyi adóigazgatási szerv és helyi bíróság alkalmazta az adómentességet a Correos 13 000 létesítményéből 94 tekintetében. A spanyol Legfelsőbb Bíróság 2013. október 7-i ítéletében megállapította, hogy a 2010. évi postatörvény 22. cikkének (2) bekezdése nem tartalmazza az IBI-mentességet.

(68) Ezenfelül a Correos úgy véli, hogy az IBI-mentességet nem lehet visszafizetni, mivel az már jogerős. Az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata ([11]) értelmében, ha a jogerős bírósági határozat értékelte az állami támogatás meglétét, a jogerő elvét tiszteletben kell tartani. A Correos úgy látja, a spanyol Legfelsőbb Bíróság ítélete az uniós jogot alkalmazza és hivatkozik az állami támogatás meglétére. Ebből következően, a jogerő elvét tiszteletben kell tartani, és a visszafizettetést a szóban forgó ügyben el kell kerülni.

(69) Emellett a Correos úgy véli, hogy a jogerő elvét az uniós jog általános elvének kell tekinteni, és hogy ezt az elvet tiszteletben kell tartani, ha a támogatás meglétét megállapító jogerős ítélet miatt a visszafizettetés már nem lehetséges.

([11]) Lásd: a Bíróság 2006. március 16-i ítélete, *Kapferer*, C-234/04, ECLI:EU:C:2006:178, 20. és 21. pont; a Bíróság 2009. október 6-i ítélete, *Asturcom Telecomunicaciones*, C-40/08, ECLI:EU:C: 2009:615; a Bíróság 2015. november 11-i ítélete, *Klausner Holz Niedersachsen*, C-505/14, ECLI:EU:C:2015:742, 36. és 45. pont.

(70) Az IAE-mentesség tekintetében a Correos azzal érvel, hogy a részleges IAE-mentesség nem minősül állami támogatásnak. A Correos különösen azt állítja, hogy a részleges adómentesség nem szelektív, mivel azt az IAE-rendszer logikája indokolja. A Correos szerint az IAE jellegéből vagy a benne rejlő logikából adódik, hogy megadóztassák a gazdasági tevékenységeket azzal a céllal, hogy beavatkozzanak az áruk vagy szolgáltatások termelésébe vagy forgalmazásába. A Correos áruk és szolgáltatások termeléséből álló gazdasági tevékenységet folytat, de olyan közszolgáltatások nyújtásában is részt vesz, mint az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek, amelyek esetében nem áll fenn az említett gazdasági cél. A részleges IAE-mentességet tehát ez indokolja.

(71) A Correos emellett úgy véli, hogy a részleges IAE-mentesség létező támogatás. Az IAE-mentesség már Spanyolország EGK-hoz való csatlakozása előtt hatályban volt. Az úgynevezett engedélyezési illetéket, amely a tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó egyik módozata volt, az 1966. december 29-i 3313/1966. rendelet állapította meg. Az 1988. december 28-i 39/1988. törvény a tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó e módozatának, az engedélyezési illetéknek a helyébe az IAE-t léptette. A Correos szerint 1966 után az adófizetési kötelezettséget keletkeztető tény érdemében nem változott.

4.1.3. A 2004-ES, 2005-ÖS ÉS 2006-OS TŐKEINJEKCIÓ

(72) A Correos azt állítja, hogy a 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban végrehajtott tőkeinjekciók megfelelnek a piacgazdasági befektető elvének és nem juttatják előnyhöz a Correost.

(73) A Correos szerint a 2004 és 2006 közötti tőkeinjekcióknak köszönhetően vállalt beruházások elemzése azt igazolja, hogy a spanyol állam a tőkeinjekciót részvényesi minőségben hajtotta végre, és hogy azt magánbefektető is vállalta volna.

(74) A Correos azzal érvel, hogy a tőkeinjekciókra azért volt szükség, hogy kielégítsék a Correosnak a vállalat általános beruházási szintje feletti beruházások végrehajtása iránti igényét. A tőkeinjekciók célját a Correosnak a Képviselőház („el Congreso de los Diputados") előtti, 2005. október 4-i megjelenéséről készült jelentés fejti ki. A jelentés összekapcsolja a tőkeinjekciókat és a vállalatba történő új beruházások szükségességét. A tőkeinjekciók célja az volt, hogy a Correoson belül korszerűsítési folyamatot lehessen megvalósítani, a hatékonyság és a vállalat által nyújtott szolgáltatások minőségének javítása érdekében.

(75) A Correos érvei szerint a beruházás jövedelmezősége azt bizonyítja, hogy bármely magánbefektető elvégzett volna hasonló befektetést, minthogy a tőkeinjekciók belső megtérülési rátája a Correos tőkeköltsége felett volt.

(76) A Correos emellett azzal érvel, hogy a piacgazdasági befektető elvének való megfeleléshez nem feltétlenül kell pontos, előzetes jövedelmezőségi értékelés, amikor ezt az elvet ÁGÉSZ, például egyetemes szolgáltatási kötelezettség szolgáltatója részvényesének helyzetére alkalmazzák. Az ilyen részvényesnek szükségképpen be kell építeni a vállalat ÁGÉSZ biztosításával kapcsolatos kötelezettségét azon megfontolásaiba, hogy egy beruházást végrehajtson-e vagy sem.

(77) Ilyen körülmények között elegendő lenne objektív és igazolható bizonyítékokkal igazolni, hogy az ugyanazon közszolgáltatási kötelezettséggel megbízott magánbefektető ugyanígy járt volna el.

(78) A Correos szerint a Bíróság erre a következtetésre jutott a Chronopost I. ([12]) és Chronopost II. ([13]) ítéletben, ahol elfogadta, hogy az utólagosan kiszámított belső megtérülési ráta helytálló eszköz volt annak meghatározásához, hogy a tőkeinjekció megfelelt-e a piacgazdasági befektető elvének.

4.1.4. A VÁLASZTÁSI ANYAGOK TERJESZTÉSÉÉRT NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ

(79) A Correos azt állítja, hogy a politikai jelöltek választási anyagainak a választások szervezésével összefüggő terjesztését állami előjognak kellene tekinteni.

([12]) A Bíróság 2003. július 3-i ítélete, *Chronopost kontra UFEX és mások*, C-83/01 P, C-93/01 P és C-94/01 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) A Bíróság 2008. július 1-jei ítélete, *Chronopost és La Poste kontra UFEX és mások*, C-341/06 P és C-342/06 egyesített ügyek, ECLI:EU:C2008:375.

(80) A Correos különösen azzal érvel, hogy a választási anyagok terjesztése az állam alapvető feladata, mivel az általános választási rendszer része, a politikai pártok alkotmányos szerepével függ össze, és mert a Correos személyzete e tevékenység végzése során köztisztviselőként jár el.

(81) A Correos szerint a választási anyagok politikai jelöltek általi terjesztése a céljának, jellegének és szabályozásának okán tehát elválaszthatatlanul összefügg az állam közhatalmának gyakorlásával. Ezért ez nem gazdasági tevékenység, és a Correost nem lehetne a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozásnak tekinteni.

(82) Még ha a Bizottság úgy is tekintené, hogy a politikai jelöltek választási anyagainak terjesztése gazdasági tevékenység, a Correos úgy véli, hogy nincs szó a Correosnak nyújtott szelektív előnyről. Ezzel a tevékenységgel az állam a Correost bízta meg, mivel az az egyetlen postai szolgáltató, amely képes az előírt jellemzőkkel és minőséggel rendelkező szolgáltatást nyújtani. A politikai jelöltek választási anyagainak terjesztését tekintve tehát a Correos nincs összehasonlítható jogi és ténybeli helyzetben a postaágazat egyetlen más vállalkozásával sem.

(83) Ha a Bizottság úgy ítélné is meg, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, a Correos azt állítja, hogy az intézkedést létező támogatásnak kell tekinteni. A politikai jelöltek számára a választási anyagok kiküldéséhez biztosított csökkentett díj 1977 óta van hatályban, az 1977. június 15-i választások óta. Az 1977. június 15-i választásokat az 1977. március 18-i 20/1997. királyi rendelet szervezte meg, amely akkor először külön díjat állapított meg a választási anyagok terjesztésére.

(84) A Correos kifejti, hogy a csökkentett díj pontos összegét (egy peseta, amely 0,006 EUR-nak felel meg) később egy 1977-es miniszteri rendelet szabályozta. A Correos szerint ez a csökkentett díjszabás azóta van hatályban. A spanyol Legfelsőbb Bíróság 2006. október 2-i ítéletében ([14]) megállapította, hogy a politikai jelöltek választási anyagainak terjesztésére alkalmazott csökkentett díj még mindig hatályos, és egy peseta (0,006 EUR) az összege.

(85) A 20/1977. királyi rendelet helyébe az általános választási rendszerről szóló, 1985. június 19-i 5/1985. sarkalatos törvény (a továbbiakban: LOREG) lépett, amely a politikai jelöltek választási anyagainak terjesztésére alkalmazott csökkentett díjak kapcsán ugyanazt a megfogalmazást tartalmazta.

(86) Amennyiben a Bizottság úgy ítélné meg, hogy az intézkedés állami támogatás, a Correos úgy véli, hogy azt a belső piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni.

(87) Először is, a szóban forgó intézkedés valódi gazdasági érdekű szolgáltatás. Mind az 1998. évi postatörvény 22. cikke, mind a 2010. évi postatörvény 22. cikkének (5) bekezdése elismeri, hogy az egyetemes szolgáltatót meg lehet bízni választási anyagok terjesztésével a választások megfelelő lezajlásának védelme érdekében. Emellett a 2010. évi törvény 22. cikkének (5) bekezdése elismeri, hogy ezt a megbízást kompenzálni kell.

(88) A Correos úgy látja, hogy az intézkedés összeegyeztethető a 2012-es ÁGÉSZ-határozat ([15]) értelmében. A Correos kifejti, hogy a 2012-es ÁGÉSZ-határozat alkalmazandó, mivel a Correosnak nyújtott átlagos éves kompenzáció elmarad a 15 millió EUR-tól.

4.2. *A NÉVTELEN HARMADIK SZEMÉLY ÉSZREVÉTELEI*

(89) A névtelen harmadik személy egyetért a Bizottság által a következő intézkedések tekintetében az eljárás megindításáról szóló határozatban előzetesen levont következtetésekkel:

a) az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzáció;

b) az ingatlanadó (IBI) és a gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE) alóli mentesség;

([14]) A spanyol Legfelsőbb Bíróság 2006. október 2-i ítélete, Rec. 89/2004.

([15]) A Bizottság 2012/21/EU határozata (2011. december 20.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról (HL L 7., 2012.1.11., 3. o.).

c) a Correosnak 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban megítélt tőkeemelés;

d) a Correosnak a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció.

(90) A névtelen harmadik személy kifejezetten egyetért azzal is, hogy a folyamatban lévő vizsgálatnak a (89) preambulumbekezdésben felsorolt intézkedésekre kell összpontosítania.

(91) Ugyanakkor felhívja a Bizottság figyelmét számos olyan intézkedésre, amelyekkel a Bizottság az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban nem foglalkozott, és amelyeket a meglátása szerint vizsgálni kell.

(92) A névtelen harmadik személy szerint ([16]):

— a Correos 1998 és 2003 között legalább 794 millió EUR állami támogatásban részesült;

— a Correos ingyenes postahálózatot örökölt 9 054 vevőszolgálati ponttal, ami az egyetemes szolgáltatási kötelezettség biztosításának eredménye, és ami versenyelőnyhöz juttatja a Correost a legfeljebb 20 kg-os csomagok kézbesítése terén ([17]);

— a Correos rendelkezett immateriális vagy exkluzív jogokkal, például a központi kormányzattal kötött szerződéssel, a postai kommunikáció hitelesítési jogával, a „Spanyolország" kifejezés használatához fűződő joggal, a köztulajdon átengedésével, valamint vámügyi előjogokkal;

— a Correos állítólag részesült a reklám- és kommunikációs kampányainak finanszírozásához folyósított állami kompenzációból;

— az a tény, hogy a spanyol hatóságok jelen vannak a Correos vezető testületeiben, bizonyos előnyökhöz és előjogokhoz juttathatja a Correost. Ezen előnyök egyike, hogy a Correost nem kényszerítette eddig jogszabály arra, hogy a megfelelő kompenzációs módszert alkalmazza. A Correos a 2011 és 2016 között időszakban megközelítőleg 1,3 milliárd EUR-t kitevő kompenzációban részesülhetett a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban vitatott kompenzációs módszer alkalmazásával ([18]);

— a Correos nem feltétlenül alkalmazta a héakulcsokat egyes olyan postai szolgáltatásokra, amelyek egyedileg letárgyalt megállapodások hatálya alatt állnak, ami összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülhet;

— a Correos tőkeemelést hajthatott végre a Correos-csoport egy leányvállalatában, a Correos Expressben, hogy fedezze a megközelítőleg 233 millió EUR veszteséget, ami a Correos Expressnek nyújtott állami támogatásnak minősülhet;

— a Correos felfaló árazási politikát folytat, a javára végrehajtott állami támogatási intézkedések eredményeként.

5. **SPANYOLORSZÁG ÉSZREVÉTELEI**

5.1. *SPANYOLORSZÁGNAK AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ, 2016. ÉVI HATÁROZATTAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEI*

5.1.1. AZ EGYETEMES SZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGÉRT AZ 1998. ÉVI POSTATÖRVÉNYBEN NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ

(93) Spanyolország úgy véli, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. A spanyol hatóságok különösen azzal érvelnek, hogy az intézkedés nem juttatja gazdasági előnyhöz a Correost, mivel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció megfelel az Altmark-ítéletben ([19]) megállapított kritériumoknak. A spanyol hatóságok kifejtik azt is, hogy a szóban forgó intézkedést azért nem jelentették be, mert úgy látták, az megfelel az Altmark-ítéletben meghatározott kritériumoknak.

([16]) A Bizottság megjegyzi, hogy e kérdések némelyike nem tűnik állami támogatási kérdésnek (pl. az állítólagos felfaló árazás), mások nem közvetlenül a Correoshoz kapcsolódnak (pl. a Correos Express állítólagos kereszttámogatása), és hogy mások esetében a tények nem tűnnek bizonyítottnak (a Correos reklám- és kommunikációs kampányainak finanszírozásához nyújtott állítólagos kompenzáció).

([17]) A névtelen személy hivatkozik arra, hogy a 20 kg-ig terjedő csomagokat a 2010. évi postatörvény az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hatálya alá vonta, ami annak a jele, hogy a Correosnak érdekében áll üzleti tevékenységét bővíteni, hogy versenyezzen a spanyol csomagszolgáltatási piacon tevékenykedő többi csomagszolgáltatási vállalattal és kiaknázza az egyetemes szolgáltatókénti pozíciójával járó előnyöket.

([18]) A Bizottság az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a 2010. évi postatörvény értelmében a Correos számára nyújtott kompenzációt egy másik határozatban értékeli (lásd a (32) preambulumbekezdést).

([19]) A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, *Altmark Trans GmbH és Regierungspräsidium Magdeburg kontra Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) A spanyol hatóságok érvei szerint az intézkedés megfelel a harmadik Altmark-kritériumnak, amelynek értelmében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettség nettó költségét (azaz a bevételekkel és egy észszerű nyereséggel csökkentett költségeket). Spanyolország úgy véli, hogy hiteles kompenzációs módszert alkalmazott, amely megfelel a 2008/6/EK irányelvben előírt nettó elkerülhető költség módszerének. A spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy az általuk alkalmazott módszer a NERA-jelentésből következik, amelyet a Bizottság rendelt meg a National Economic Research Associates tanácsadó vállalattól. Spanyolország szerint a NERA-jelentésben foglalt kompenzációs módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása. A Bizottság téved akkor, amikor azt feltételezi, hogy a túlkompenzáció – az Altmark-ítélettel összefüggésben is – csak a költségelszámolási módszerrel számítható ki, ami arra a következtetésre vezet, hogy a Correos 2004 és 2010 között túllépte az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítésekor felmerült költségek egészének vagy egy részének fedezéséhez szükséges mértéket.

(95) A spanyol hatóságok azzal is érvelnek, hogy az intézkedés megfelel a negyedik Altmark-kritériumnak. A negyedik Altmark-kritérium szerint közbeszerzési eljárás hiányában a kapott kompenzáció szintje megfelelő lehet azon költségek elemzése alapján, amelyek egy ugyanabban az ágazatban működő, átlagos, jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozásnál felmerülnének, figyelemmel a közszolgálati kötelezettség teljesítése során jelentkező bevételekre és egy észszerű nyereségre. A spanyol hatóságok szerint az összevetést csak ugyanazon ágazat, nevezetesen a postaágazat vállalkozásaival lehetne elvégezni. Spanyolország vitatja a Bizottság által felvetett, a Frontier Economics jelentésben foglalt következtetéseket érintő kétségeket, amely jelentés szerint az intézkedés megfelelt a negyedik Altmark-kritériumnak. Spanyolország szerint a Bizottság egyetlen határozatában sem igazolta, hogy a görög és olasz postai szolgáltatók nem voltak hatékonyak. Emellett Spanyolország úgy véli, hogy a negyedik Altmark-kritériumnak való megfelelés szempontjából nem releváns, hogy a tanulmányt utólagosan készítették el. A Bizottság korábbi határozataiban nem állapította meg, hogy egy utólagos tanulmány akadályt jelentene a negyedik Altmark-kritérium teljesülésének elismerése szempontjából. Spanyolország különösen a Poste Italiane kapcsán hozott, 2008. október 21-i bizottsági határozatra ([20]) hivatkozik. Ezenfelül, Spanyolország szerint az állandó ítélkezési gyakorlat elfogadta az utólagosan készített jelentéseket. Spanyolország itt különösen a Chronopost-La Poste ([21]) ítéletet említi, ahol a Törvényszék elfogadta az utólagosan készített jelentést.

(96) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy amennyiben az intézkedés állami támogatásnak minősülne, azt összeegyeztethetőnek kell tekinteni a belső piaccal a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése értelmében. Spanyolország különösen úgy látja, hogy az intézkedés megfelel a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály összeegyeztethetőségi kritériumainak.

(97) A spanyol hatóságok vitatják a közszolgáltatási kötelezettséget meghatározó megbízási aktus teljességével és a kompenzáció számítási módszerével kapcsolatban a Bizottság által felvetett kételyeket. A spanyol hatóságok szerint a megbízási aktus lehet egy vagy több, kötelező erejű jogi aktus. A tagállam szabadon választhatja meg a megbízási aktus konkrét formáját. Emellett nem szükséges, hogy kifejezetten tartalmazza a „megbízási aktus" kifejezést. A spanyol hatóságok különösen úgy vélik, az intézkedés megfelel a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 16. e) pontjában foglalt követelménynek, amely szerint a megbízási aktusnak tartalmaznia kell a túlkompenzáció elkerülésére és visszafizetésére hozott intézkedéseket. Ezt az is igazolta, hogy a 2005-ben folyósított, túlzott mértékű kompenzációt a későbbi években utólag visszafizettették.

(98) Ami a nettó elkerülhető költségnek mint a kompenzáció számítására vonatkozó módszernek az alkalmazásával kapcsolatos lehetőséget illeti, a spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 69. pontjából csak az következik, hogy nem áll fenn a nettó elkerülhető költség alkalmazásának kötelezettsége; de e pont nem tiltja meg, hogy a tagállamok ezt a módszert használják. Ráadásul az Európai Unió állami támogatási, közbeszerzési és belső piaci szabályainak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra és különösen az általános érdekű szociális szolgáltatásokra történő alkalmazásáról szóló útmutató ([22]) 184. pontja egyértelművé teszi, hogy az NAC-módszernek a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 69. pontjában megállapított nem alkalmazandóságával kapcsolatos cél abban áll, hogy a tagállamokra ne helyezzenek nagy terhet az NAC-módszert megelőzően meglévő intézkedések tekintetében. A spanyol hatóságok tehát úgy vélik, hogy az NAC-módszer, amint azt Spanyolország alkalmazta, az a hiteles módszer, amely jogszerűen vehető igénybe a 2012 előtt juttatott kompenzáció kiszámításánál.

([20]) Lásd a Poste Italiane postai takaréklevelek forgalmazása miatti díjazása érdekében Olaszország által bevezetett állami támogatásról (C 49/06 (ex NN 65/06)) szóló, 2008. október 21-i 2009/554/EK bizottsági határozatot (HL L 189., 2009.7.21., 3. o.).

([21]) A Törvényszék 2006. június 7-i ítélete, Ufex kontra Bizottság, T-613/97, ECLI:EU:C:2006:150.

([22]) A Bizottság 2013. február 18-án tette közzé (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_hu.pdf)

(99) A (94) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a spanyol hatóságok úgy ítélik meg, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítéséért nyújtott kompenzáció kiszámítására alkalmazott spanyol módszer, amely a NERA-jelentésre épült, a nettó elkerülhető költség módszerével egyenértékű. A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy e tekintetben irreleváns, hogy a spanyol módszer nem tartalmaz hatékonysági ösztönzőket és immateriális előnyöket, mivel ez a két kritérium még nem létezett akkor, amikor Spanyolország a módszert alkalmazta. Ezeket a kritériumokat később a 2008/6/EK irányelv és a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály vezette be.

(100) A spanyol hatóságok vitatják az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban a Bizottság által az észszerű nyereség tekintetében alkalmazott módszereket és kritériumokat. A spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy nincs az észszerű nyereségnek olyan referenciaértéke, amely minden postaszolgálatóra vonatkozna, és hogy e nyereséget esetről esetre kell értékelni. A Bizottság által a bpostról szóló, 2012. január 25-i határozatában ([23]) alapul vett, észszerű nyereségre vonatkozó referenciaérték nem tekinthető a többi postai szolgáltatóra alkalmazható referenciaértéknek. Először is, a bpost-ügy jelentősen különbözik a Correos helyzetétől, amennyiben a bpost-ügy nem egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére, hanem más ÁGÉSZ-ekre vonatkozik. Másodszor, a Bizottság nem alkalmazta következetesen az észszerű nyereségre vonatkozó, a bpost-határozatban megállapított referenciaértéket, mivel más bizottsági határozatokban magasabb referenciaértéket is elfogadott ([24]).

5.1.2. AZ INGATLANADÓ (IBI) ÉS A GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGEKET TERHELŐ ADÓ (IAE) ALÓLI MENTESSÉG

(101) Ami az IBI-mentességet illeti, a spanyol hatóságok kifejtik, hogy az 1998. évi postatörvény és a 2010. évi postatörvény nem mentesíti a Correost az IBI alól. Ugyanakkor egyes spanyol bíróságok az 1998. évi postatörvény és a 2010. évi postatörvény rendelkezéseinek értelmezésekor úgy vélték, hogy az IBI-mentesség vonatkozik a Correosra. A spanyol hatóságok rámutatnak arra, hogy az adómentességet csak kevésszer alkalmazták. Ténylegesen ugyanis a Correos 13 000 létesítményéből csak 94 esetében vették igénybe.

(102) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy az adómentességek nem tudhatók be az államnak, mivel azok a spanyol bíróságok értelmezéséből erednek, amelyek úgy döntöttek, hogy vissza kell téríteni a Correosnak a korábban általa megfizetett IBI-t.

(103) Ami az IAE-mentességet illeti, a spanyol hatóságok úgy látják, hogy azt létező támogatásnak kell tekinteni. Az IAE-mentesség már Spanyolország EGK-csatlakozása előtt hatályban volt. A spanyol hatóságok szerint az IAE-mentesség 1966-ra tehető, amikor az 1966. december 29-i 3313/1966. rendelet bevezette a tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adót. Az 1988. december 28-i 39/1988. törvény a tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó módozatának, az engedélyezési illetéknek a helyébe a gazdasági tevékenységeket terhelő adót (IAE) léptette. Spanyolország szerint ez az adó nem változott jelentősen 1966 óta, annak ellenére, hogy a Correos teljes mentességben részesült, amikor jellegéből adódóan közigazgatási szerv volt.

5.1.3. A 2004-ES, 2005-ÖS ÉS 2006-OS TŐKEINJEKCIÓ

(104) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy a 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban végrehajtott tőkeinjekciók nem minősülnek állami támogatásnak, mivel megfelelnek a piacgazdasági befektető elvének.

(105) Hangsúlyozzák, hogy a tőkeinjekciókra olyan előzetes gazdasági értékelés alapján került sor, amelyeket egy magánbefektető is elvégzett volna. A tőkeinjekciókat a részvényesként eljáró állam által jóváhagyott többéves cselekvési tervek irányozták elő, és azokat belefoglalták az állam általános költségvetésébe; e cselekvési tervek a vállalat annak érdekében kidolgozott stratégiai terveit tükrözték, hogy bővítse üzleti tevékenységét a jobb kilátásokkal rendelkező területeken és javítsa hatékonyságát a postapiac kifejezett lassulása mellett.

([23]) A Bizottság 2013/321/EU határozata (2012. január 25.) a De Post – La Poste (a jelenlegi bpost) javára Belgium által végrehajtott SA.14588. (C20/2009.) számú támogatásról (HL L 170., 2012.6.29., 1. o.)..

([24]) Lásd például az SA.33054. (2012/N.) számú – nem kereskedelmi szempontból életképes hálózat 2012 és 2015 közötti fenntartása és a forgótőke-eszköz folytatása során felmerült nettó költségek kompenzációja ügyben hozott, 2012. március 28-i bizottsági határozatot (HL C 121., 2012.4.26., 1. o.), valamint a Németország által a Deutsche Post AG javára nyújtott C 36/07. (korábbi NN 25/07.) sz. intézkedésről szóló, 2012. január 25-i 2012/636/EU bizottsági határozatot (HL L 289., 2012.10.19., 1. o.).

(106) A 2001 és 2006 közötti időszakra szóló stratégiai tervek konkrétabban olyan intézkedéseket vezettek be, amelyek teljessé teszik a vállalkozás korszerűsítésének folyamatát, és a következő célokat tűzték ki:

a) a postai üzleti tevékenység jövőbeli fenntarthatóságának garantálása a hatékonyság javításával, és a legnagyobb hozzáadott értéket képviselő üzleti irányvonalak támogatásával;

b) a középtávú növekedés szempontjából legjobb kilátásokat mutató üzleti tevékenységek megerősítése;

c) a technológiai fejlődés előmozdítása az adatbázis-kezelésben, postázó stb.;

d) a Correos irányítási és szervezeti modelljének korszerűsítése és annak piaci környezethez igazítása.

(107) A spanyol hatóságok szerint e célkitűzések eléréséhez arra volt szükség, hogy a vállalatot további forrásokkal lássák el, hogy el tudja végezni a szükséges beruházásokat. A vállalkozás stratégiájának elemzését követően a részvényes három tőkeinjekciót adott egyenként 16,027, összesen 48,08 millió EUR értékben, a 2004., 2005. és 2006. költségvetési évekre. Ez a tőkeemelés kulcsfontosságú elemnek számított a vállalat cselekvési terveiben előirányzott és az egyetlen részvényes által végzett értékelésekben megjelenő jövedelmezőségi ráták elérésében. A tőkeemeléseket voltaképpen az indította, hogy a vállalat szokásos beruházásaihoz képest többlet- vagy kiegészítő beruházásnak minősülő beruházásokra volt szükség.

(108) A spanyol hatóságok azzal érveltek továbbá, hogy az értékelés a tőkeemeléssel összefüggő üzleti kilátások és eredmények keretébe illeszkedett, amelyet ötéves távlattal készítettek el, amely észszerű időszaknak tekinthető annak elbírálásához, hogy az üzleti beruházási döntés kielégítő volt-e. E kilátásokat többéves cselekvési tervek foglalták magukban, amelyek bekerültek az állami általános költségvetésbe. A 2004. költségvetési évben jóváhagyott többéves cselekvési terv az éves árbevétel 3,6 %-os növekedését és a nettó nyereség javulását mutatta, megközelítőleg 5 %-os átlagos éves nyereség mellett, a tőkeemelés nélküli statikus forgatókönyvvel összevetve. Ezeket az eredményeket 2004-re, 2005-re és 2006-ra egyenlő mértékű tőkekifizetés alapján érték el, amely így lehetővé tette a stratégiai tervekben vázolt cselekvési irányvonalak megvalósítását a beruházásokat illetően.

(109) A többéves cselekvési tervekben szereplő és az állami általános költségvetésbe bekerülő előrejelzések teljes mértékben hasonlóak azokhoz, amelyeket egy piacgazdasági befektető határozott volna meg. Ez az az alap, amelyre az állam mint részvényes épített, amikor elfogadta a vállalat részvénytőkéjének háromszori megemelését összesen 48 081 000 EUR értékben.

(110) Ezek az előzetesen készített előrejelzések a 3. táblázatban láthatók:

3. táblázat

2004-es többéves cselekvési terv

	2005	2006	2007	2008
Nettó árbevétel (ezer EUR)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Az árbevétel növekedése	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
A pénzügyi év nettó eredménye (ezer EUR)	78 092	97 214	106 038	113 403
Előre jelzett nettó nyereség	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) A spanyol hatóságok kifejtették, hogy a többéves cselekvési tervekben megbízhatóan elemzik előzetesen a gazdasági és pénzügyi előrejelzéseket. Az e tervekben foglalt előirányzatok azzal egyenértékű megtérülési szinttel számolnak, mint amit egy magánbefektető is megkövetelt volna, és ily módon teljesen indokolt a részvénytőke abból a célból történő megemelése, hogy a vállalat számára lehetővé tegyék az előre jelzett nyereség eléréshez szükséges beruházásokat. E megtérülési ráták bármilyen magánbefektetőt hasonló döntésre indítottak volna a spanyol hatóságok szerint.

(112) Spanyolország kifejti, hogy 2004. december 13-án fogadta el a részvénytőke emeléséről és a 16,027 millió EUR kifizetéséről szóló határozatot, a 2004. költségvetési évre vonatkozó többéves cselekvési terv alapján, az 1. táblázatban is bemutatott kedvező pénzügyi előrejelzések mellett. A részvényes 2005. december 5-én, illetve 2006. december 29-én hasonlóképpen elfogadta az egymást követő emelésekről szóló határozatokat, ugyanígy a megfelelő többéves pénzügyi terv alapján. Spanyolország rámutatott arra is, hogy a többéves cselekvési tervekben alkalmazott paraméterek tényleges alakulása kedvezőbb volt, mint a pénzügyi előrejelzések, amint az a 4. táblázatban is látható.

4. táblázat

Tényleges eredmények

	2005	2006	2007	2008
Nettó árbevétel (ezer EUR)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
A pénzügyi év nettó eredménye	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Nettó nyereség	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) A fentiek kiegészítéseként a spanyol hatóságok bemutattak egy, az Ernst & Young által utólag végzett piacgazdasági szereplő tesztet, amely megállapítja, hogy a vizsgált tőkeemelések belső megtérülési rátája 9,29 % volt, a beruházás tőkéjének piaci költsége pedig 7,87 % a beruházás idején.

(114) E tekintetben a spanyol hatóságok úgy vélik, hogy az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban a Bizottság által tett, a Bizottság kontra EDF ítéleten ([25]) alapuló azon megjegyzések, amelyek szerint a szóban forgó beruházás előtt kell jövedelmezőségi elemzést végezni, nem veszik figyelembe, hogy sor került előzetes gazdasági értékelésre, és a jelentésben foglalt piacgazdasági befektető teszt csak kiegészítő bizonyíték volt az alkalmazott piacgazdasági befektető elve érvényesülésének megerősítésére.

(115) A spanyol hatóságok alapjaiban véve vitatják a Bizottság kontra EDF ítélet ezen ügy szempontjából vett relevanciáját, mivel az EDF szokásos piaci körülmények között működött, míg a Correost egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel bízták meg. A spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy egy adott ágazatban működő, egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel megbízott állami vállalat tekintetében elfogadott intézkedések elemzésekor egy utólagos jövedelmezőségi elemzést nem lehet érvénytelennek tekinteni, mivel az általános gazdasági érdekű szolgáltatás teljesítése nem szigorúan kereskedelmi logikát követ, és ebben az esetben figyelembe kell venni minden rendelkezésre álló objektív és ellenőrizhető adatot.

(116) E logika mentén a spanyol hatóságok úgy vélik, hogy itt helyénvalóbb hivatkozni a Chronopost I. ([26]) és Chronopost II. ([27]) üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra, amelyben az Európai Unió Bírósága támogatta a Bizottság 98/365/EK határozatában ([28]) foglalt elemzést a határozattal szemben benyújtott megfelelő fellebbezések nyomán általa hozott ítéletekben. Az említett határozatban a Bizottság azt vizsgálta, hogy a francia postai szolgáltató (a La Poste), mint az SFMI-Chronopost részvényese által tanúsított magatartás indokolt volt-e kereskedelmi szempontból a piacgazdasági befektető kritériumának megfelelően, és az állam által a La Poste javára végrehajtott tőkeinjekciók belső megtérülési rátáját és tőkeköltségét utólagosan hasonlította össze.

(117) A spanyol hatóságok végül kifejtik, hogy amennyiben a Bizottság nem értene egyet azzal, hogy a tőkeinjekciók megfelelnek a piacgazdasági befektető elvének, ezeket a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének fényében kell értékelni, mivel közszolgáltatás ellátására szánt forrásokról van szó, és semmi esetre sem működési támogatásról, sem a források rendeltetése, sem azok jellege miatt.

([25]) A Bíróság 2012. június 5-i ítélete, Bizottság kontra EDF, C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318.
([26]) A Bíróság 2003. július 3-i ítélete, *Chronopost kontra UFEX és mások*, C-83/01 P, C-93/01 P és C-94/01 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) A Bíróság 2008. július 1-jei ítélete, *Chronopost és La Poste kontra UFEX és mások*, C-341/06 P és C-342/06 egyesített ügyek, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) A Bizottság 98/365/EK határozata (1997. október 1.) a Franciaország által az SMFI-Chronopost javára nyújtott állítólagos állami támogatásról (HL L 164., 1998.6.9., 37. o.).

5.1.4. A POLITIKAI JELÖLTEK VÁLASZTÁSI ANYAGÁNAK TERJESZTÉSE

(118) A spanyol hatóságok úgy ítélik meg, hogy a választási anyagok Correos általi terjesztése az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősül állami támogatásnak. A Correos által a választások szervezésével összefüggésben végzett tevékenységek és különösen a politikai jelöltekkel kapcsolatos választási propaganda terjesztése nem gazdasági tevékenységek, mivel állami előjogok.

(119) Különösen ami a politikai jelöltek választási propagandájának terjesztését illeti, a spanyol hatóságok vitatják az eljárás megindításáról szóló határozat azon következtetését, hogy az intézkedés gazdasági tevékenység. A spanyol hatóságok azt állítják, hogy az állam nem vezetett be piaci eszközöket annak garantálására, hogy minden választóhoz eljussanak a politikai jelöltek választási propagandaanyagai. A választási eljárás számos tevékenységből áll, ezek mindegyike szükséges és összefonódik, és céljuk a választáshoz való alapvető jog garantálása. Ezt a tevékenységet tehát állami előjognak kell tekinteni.

(120) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy amennyiben az intézkedés támogatásnak minősülne, az létező támogatás lenne, mivel megelőzi Spanyolországnak az Európai Gazdasági Közösséghez való 1986-os csatlakozását. A választási jelöltek számára a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció 1977 óta hatályos, és érdemben nem is változott azóta. A választási szabályokról szóló, 1977. március 18-i 20/1977. királyi törvényerejű rendelet 44. cikkének (3) bekezdése megállapította, hogy egy miniszteri rendelet fogja meghatározni azokat a konkrét postai díjszabásokat, amelyeket a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagokra kell alkalmazni. Az 1977. március 3-i és 1977. május 4-i miniszteri rendelet egy peseta rögzített díjat írt elő a legfeljebb 50 g tömegű levelekre; ez azóta is változatlan.

(121) Az általános választási rendszerről szóló, 1985. június 19-i 5/1985. sarkalatos törvény 53. cikke megismételte, hogy miniszteri rendelettel kell rögzíteni a választási anyagok küldése tekintetében a politikai jelöltekre rótt konkrét díjat. Az 1985. október 30-i miniszteri rendelet 1. cikke kimondta, hogy továbbra is az 1977. május 3-i miniszteri rendelet konkrét díjait kell alkalmazni. Később az 1986. április 30-i miniszteri rendelet 1. cikke megállapította, hogy továbbra is az 1985. október 30-i miniszteri rendelet 1. cikke szerinti díjak érvényesek, azaz az 1977. május 3-i miniszteri rendelet konkrét díjai. Sem az 1999. április 6-i 605/1999. királyi rendelet 12. cikke, sem az 1998. évi és a 2010. évi postatörvény nem változtatott a politikai jelöltekre alkalmazandó konkrét díjazáson, amelyet jelenleg az általános választási rendszerről szóló, 1985. június 19-i 5/1985. sarkalatos törvény 59. cikke állapít meg, és amely hivatkozik az 1977. március 3-i miniszteri rendeletben meghatározott konkrét díjakra.

(122) A spanyol hatóságok azt állítják továbbá, hogy amennyiben az intézkedés állami támogatásnak minősülne, azt összeegyeztethetőnek kell tekinteni a belső piaccal a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése értelmében.

(123) Tekintettel az eljárás megindításáról szóló határozatban kitűzött 10 éves jogvesztő határidőre (2004. február 14. és 2014. február 14. között) a spanyol hatóságok azt állítják, hogy a 2004 és 2012 közötti időszakot kell vizsgálni, mivel 2013 óta nem voltak választások.

(124) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló megbízást a 2004–2011-es időszakra miniszteri rendeletek állapították meg, amelyek kitértek a közszolgáltatási kötelezettség tartalmára, hatályára és időtartamára. A Correos általános gazdasági érdekű szolgáltatással történő megbízását 2011 és 2012 tekintetében egy miniszertanácsi megállapodás írta elő az egyes választásokra. Ezek a megállapodások feltüntetik az általános gazdasági érdekű szolgáltatás jellegét, tartalmát, hatályát és időtartamát. Ezenfelül az 5. táblázat bemutatja, hogy a Correos számára a választási anyagok választások során történő kézbesítéséért 2004 és 2012 között fizetett kompenzáció semmiképp sem haladta meg a felmerült költségeket.

5. táblázat

A Correos alulkompenzálása a választási anyagok kézbesítéséért

(EUR)

Pénzügyi év	Választás jellege	Összes költség	Bevétel 0,006 EUR tételenként	Kompenzáció választási anyagok terjesztéséért	Bevétel + kompenzáció összes költség
2004	Nemzeti	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Regionális	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(EUR)

Pénzügyi év	Választás jellege	Összes költség	Bevétel 0,006 EUR tételenként	Kompenzáció választási anyagok terjesztéséért	Bevétel + kompenzáció összes költség
2006	Regionális	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Nemzeti/Regionális	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Nemzeti/Regionális	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Nemzeti/Regionális	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Regionális	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Nemzeti/Regionális	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Regionális	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	Tárgytalan	[…]	[…]		[…]
	ÖSSZESEN	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Bizalmas információ.

5.2. *SPANYOLORSZÁG ÉSZREVÉTELEI A HARMADIK SZEMÉLYEK ÉSZREVÉTELEIVEL KAPCSOLATBAN*

(125) A spanyol hatóságok először is rámutatnak arra, hogy a panaszos, akinek a levele nyomán az eljárás indult, nem tett észrevételt az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatra. A spanyol hatóságok megjegyzik, hogy az egyedüli harmadik személyek, amelyek észrevételt tettek, a Correos y Telégrafos, S.A. és egy, az észrevételek tartalma alapján a csomagkézbesítési ágazatot képviselő névtelen személy.

5.2.1. A NÉVTELEN HARMADIK SZEMÉLY ÉSZREVÉTELEIVEL KAPCSOLATOS MEGJEGYZÉSEK

(126) A spanyol hatóságok hivatkoznak az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozattal kapcsolatos, számos olyan kérdést érintő észrevételeikre, amelyekkel kapcsolatban a névtelen harmadik személy nem szolgáltatott további konkrét érveket.

(127) A spanyol hatóságok ezenfelül a következő kérdésekben tesznek további megjegyzéseket

5.2.1.1. ***A vizsgálati idő kibővítése***

(128) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy a vizsgálat kiterjesztése az elévült időszakra megengedhetetlen és következetlen, mivel a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban a Bizottság csak azokat az intézkedéseket vonja a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás alá, amelyekkel kapcsolatban komoly összeegyeztethetőségi kételyei merülnek fel, feltéve, hogy az intézkedéseket a tízéves jogvesztő határidőn kívül hajtották végre. A spanyol hatóságok megjegyzik azt is, hogy az érdekelt névtelen személy elismerte ezt a jogkérdést a saját észrevételeiben, ahol megemlíti, hogy „Világos, hogy ezek az összegek nem vonhatók a vizsgálati eljárás alá, mivel a felülvizsgálatra irányadó elévülési idő letelt”.

(129) A spanyol hatóságok emellett úgy tekintik, hogy a vizsgálat 2010 utáni időszakra történő kiterjesztésével kapcsolatos kérelem indokolatlan, mivel a spanyol állam csak az állami általános költségvetésből fizetett előlegeket, amelyeket kiigazítanak majd, mihelyt meghatározzák a nettó költséget, miután az új Plan de Prestaciónt bejelentették és az Európai Bizottság véleményt nyilvánított arról.

(130) A spanyol hatóságok úgy vélik, a harmadik személy hallgatólagosan elismeri, hogy a nettó költséget addig nem lehet meghatározni, amíg az új Plan de Prestaciónt el nem fogadják, mivel e személy észrevételeiben hivatkozik a Correos 2014-es éves pénzügyi kimutatásához fűzött megjegyzésekre, amelyek szerint: „A CNMC-nek ([29]) az egyetemes szolgáltató 2011-re, 2012-re és 2013-ra vonatkozó nettó költségének kiszámításáról szóló határozata, amely eltér az állami általános költségvetés számításaitól, valószínűleg hatással lehetett az elszámolt összegekre. Ezt a végső hatást nem lehet kiszámítani az új Plan de Prestación hatálybalépéséig, amely meghatározza majd a nettó költség kiszámítására szolgáló módszert és e költség összetevőit".

5.2.1.2. ***A héamentességgel együtt járó állítólagos előnyök***

(131) Ami a héamentességet illeti, a spanyol hatóságok kifejtik, hogy azt a spanyol jogszabályok állapítják meg, és az teljes mértékben összhangban van az e kérdést szabályozó uniós irányelvvel. A spanyol hatóságok kifejtik azt is, hogy a betudhatóság feltétele nem teljesül, ha a nemzeti intézkedés olyan közösségi jogi aktust ültet át, amelyre nem terjed ki semmiféle mérlegelési jogkör, amint azt a Bíróság a 2009. április 23-i, Puffer C-460/07. sz. ügyben hozott ítéletében ([30]) megállapította.

5.2.1.3. ***Az állam által állítólag a reklám- és kommunikációs kampányainak finanszírozásához folyósított kompenzáció***

(132) A spanyol hatóságok tagadják, hogy a Correos reklám- és kommunikációs kampányainak finanszírozására támogatásban részesült volna.

(133) A spanyol hatóságok pontosítják különösen, hogy a kapcsolódó intézményi reklám- és kommunikációs tervek, amelyeket a névtelen harmadik személy a támogatás jeleként említ, magukban foglalnak a központi kormányzati szervek és állami vállalatok által e területen folytatott minden tevékenységet statisztikai célokra, de a Correos e tervekben foglalt reklámköltségeit mindig a vállalat forrásai fedezték.

(134) A spanyol hatóságok kifejtik, amint azt maga a terv is tartalmazza, hogy az Intézményi Reklám- és Kommunikációs Bizottság, egy közigazgatási testületi szerv, felvesz a tervbe minden, a központi kormányzat és a kapcsolódó szervek által vezetett intézményi kampányt. A többi állami vállalathoz hasonlóan a Correos y Telégrafos, S.A. elkészíti saját reklámterveit, amelyeket saját forrásokból finanszíroz, és azok csak statisztikai célokból kerülnek be az intézményi reklám- és kommunikációs tervbe.

5.2.2. A CORREOS ÉSZREVÉTELEIVEL KAPCSOLATOS MEGJEGYZÉSEK

(135) A spanyol hatóságok egyetértenek a Correos y Telégrafos, S.A. észrevételeivel.

(136) A spanyol hatóságok a Correos által az írásbeli észrevételeiben tett megkeresésre azt válaszolják, hogy a kifizetett osztalékok az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban feltüntetett túlkompenzáció csökkentését szolgálják, és megismétlik, hogy eddig nem nyert bizonyítást e túlkompenzáció megléte.

(137) Spanyolország ugyanakkor újból rámutat azon észrevételeire, amelyek hangsúlyozzák, hogy figyelembe kell venni a hivatalos vizsgálati eljárás végén esetlegesen azonosítható potenciális támogatást csökkentő osztalékok kifizetését. A Correos által az állam javára fizetett e rendkívüli és meg nem ismételt osztalékokat a spanyol hatóságok szerint figyelembe kell venni a Correos rendelkezésére bocsátott állami források kiszámításánál, a Bizottság Statsbaner-határozatával ([31]) összhangban.

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: a CNMC határozatokat fogad el, mihelyt az egyetemes postai szolgáltatás nettó költségét és a méltánytalan terhet megállapítják e különböző évekre.

([30]) A Bíróság 2009. április 23-i ítélete, Sandra Puffer kontra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, C-460/07, ECLI:EU:C:2009:254.

([31]) A Bizottság 2011/3/EU határozata (2010. február 24.) a dán közlekedési minisztérium és a Danske Statsbaner közötti közlekedési közszolgáltatási szerződésekről, (C 41/08 (korábbi NN 35/08)) állami támogatás (HL L 7., 2011.1.11., 1. o.).

5.3. *SPANYOLORSZÁG TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEI*

5.3.1. AZ EGYETEMES SZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉG 2004 ÉS 2010 KÖZÖTTI TÚLKOMPENZÁCIÓJÁNAK KISZÁMÍTÁSÁRA IRÁNYADÓ ALTERNATÍV MEGKÖZELÍTÉSEK

(138) A spanyol hatóságok megismétlik, hogy a 2004 és 2010 között az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció nem jár állami támogatással, és amennyiben igen, azt a támogatást összeegyeztethetőnek kell tekinteni, egyúttal úgy vélik, hogy még ha el is fogadnánk az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban foglalt bizottsági megközelítést a költségallokációs módszer ([32]) alkalmazásáról, az esetleges túlkompenzáció csak a következő előtételek mentén számítható ki:

(139) Először is a fenntartott és a nem fenntartott ágazatot külön kell kezelni: a fenntartott ágazat monopólium keretében teljesített, egyetemes postai szolgáltatásoknak felel meg; a nem fenntartott ágazat az egyetemes postai szolgáltatásokat foglalja magában. Ezenfelül a fenntartott ágazatban a kompenzáció olyan módszert követett, amelynek eredményei teljes mértékben megegyeznek a költségallokációéval, míg a nem fenntartott ágazatra az NAC-módszert alkalmazták, és a kompenzációt az egyes ágazatokra külön-külön számítják ki és határozzák meg. Így ezeket a területeket két külön ÁGÉSZ-nak kell tekinteni, azokat külön kell értékelni és más-más kompenzációs módszernek alávetni. A spanyol módszer szerint a fenntartott ágazathoz nyújtott kompenzáció a könyv szerinti nettó költségnek felel meg (összköltség mínusz bevétel), míg a nem fenntartott ágazathoz nyújtott kompenzációt NAC-módszerrel számítják ki, amely kiterjed a nem fenntartott ágazat veszteséges szegmenseinek veszteségeire, feltéve, hogy bármely piaci szereplő felhagyna velük közszolgáltatási kötelezettség hiányában.

(140) Ezen érvelés szerint a Correosnak 2004 és 2010 között az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott, összesen megközelítőleg 955,237 millió EUR kompenzációból mintegy 637,850 millió EUR (a fenntartott ágazat könyv szerinti vesztesége) jut a fenntartott ágazatnak, és 317,387 millió EUR (a fennmaradó összeg) a nem fenntartott ágazatnak (lásd a 6. táblázatot).

6. táblázat

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott és nem fenntartott ágazatához nyújtott kompenzáció

(millió EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Fenntartott ágazat	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Nem fenntartott ágazat	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Összesen	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy a két kompenzációt tehát külön kell értékelni és így más eredmény adódik, mint amelyet a Bizottság az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban elért.

5.3.1.1. *Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazata számára nyújtott kompenzáció értékelése*

(142) A spanyol hatóságok azt javasolják, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatának kompenzációját a költségallokációs módszerrel és 4,8 %-os referenciaértékkel kifejezett árbevétel-arányos eredmény ([33]) (a továbbiakban: ROS) alapján értékeljék (a bpost esetben az alacsony kockázatú megbízásokra alkalmazott referenciaérték).

([32]) A költségallokációs módszer abban áll, hogy kiszámítják a közszolgálati kötelezettség (például az egyetemes szolgáltatási kötelezettség) nettó költségét, amely a felmerült költség mínusz a közszolgálati kötelezettség teljesítése során szerzett bevétel. A költségallokációs módszer szerint a nettó költséghez észszerű nyereség adható, hogy kiszámítsák a megengedhető kompenzáció maximális összegét.

([33]) Az árbevétel-arányos eredmény jövedelmezőségi mutató, működési nyereséghányadként is ismert. A (kamat- és adófizetés előtti) nettó működési eredmény és az értékesítési bevétel hányadosa. Pontosabban: a nettó működési eredmény a bevételek és költségek különbsége működési szinten.

(143) Ez a megközelítés a Correos egyértelmű alulkompenzációját jelzi ezen ÁGÉSZ tekintetében, mivel az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatához nyújtott támogatás pontosan a nettó könyv szerinti költséggel egyenlő, amint azt a 7. táblázat is mutatja, az alulkompenzáció pedig a nem elszámolt észszerű nyereséggel egyenértékű.

7. táblázat

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatának alulkompenzációja

(millió EUR)

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Költségek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség = költségek – bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Észszerű nyereség (4,8 %-os ROS alapján)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség + észszerű nyereség	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
A Correosnak előirányzott kompenzáció	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
A Correosnak kifizetett kompenzáció	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Alulkompenzáció = előirányzott kompenzáció – kifizetett kompenzáció	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) A spanyol hatóságok kifejtik, hogy mivel a Correost alulkompenzálják az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott szolgáltatásai teljesítéséért, és mert a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály összes többi feltétele is teljesül, az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatához nyújtott kompenzációt összeegyeztethetőnek kell tekinteni.

5.3.1.2. ***Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata számára nyújtott kompenzáció értékelése***

(145) A spanyol hatóságok úgy vélik, hogy ami az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott szolgáltatásait illeti, a bpost-ügyben használt, a nagy kockázatú megbízásokra alkalmazandó referenciaértéket kell alapul venni.

(146) Ugyanakkor e feltételezés mellett a spanyol hatóságok elismerik, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata negatív nettó költséget mutatna minden évben, azaz nettó nyereséget, ami nem jogosítana semmilyen kompenzációra, amint az a 8. táblázatból is kiolvasható.

8. táblázat

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazatának túlkompenzációja

(millió EUR)

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Költségek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(millió EUR)

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Nettó költség = Költségek – bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Észszerű nyereség (7,4 %-os ROS alapján)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség + észszerű nyereség	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Előirányzott kompenzáció	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Kifizetett kompenzáció	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Túlkompenzáció = kifizetett kompenzáció – előirányzott kompenzáció	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) E megközelítés szerint az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott része számára előirányzott kompenzáció összeegyeztethetetlen, amennyiben túlkompenzálta a Correost. A spanyol hatóságok ugyanakkor kiemelik, hogy az osztalékokat figyelembe kell venni, mivel azok ténylegesen csökkentették a Correosnak juttatott kompenzáció összegét, amint az a (148)–(152) preambulumbekezdésben is kifejtésre kerül.

5.3.2. OSZTALÉKOK

(148) A spanyol hatóságok jelzik, hogy a Correos 2004 és 2010 között osztalékot fizetett (lásd az 9. táblázatot).

9. táblázat

A Correos által fizetett osztalékok

(millió EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Kifizetett osztalékok	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) A spanyol hatóságok kifejtik, hogy ezeket az osztalékokat nem lehet elsődlegesen a részvényes díjazásának tekinteni, mivel inkább egy hallgatólagos visszakövetelési mechanizmus szerepét töltötték be, ami lehetővé tette a spanyol hatóságok számára az ügy sajátos körülményei között, hogy csökkentsék az esetleges túlfinanszírozást a vállalat forrásainak beszedésével. Az állam mint költségvetési hatóság úgy döntött, hogy ezeket az osztalékokat belefoglalja a 2005 és 2008 közötti időszakra elfogadott állami általános költségvetésekbe, hogy kezelje a költségvetési határozatok elfogadását megelőző évben azonosított potenciális túlfinanszírozást. Ilyen rendelkezést nem fogadtak el 2009 és 2010 között, mivel az előrejelzések vállalati veszteséget mutattak azokban az években.

(150) Először is, a spanyol hatóságok azt állítják, hogy az osztalékfizetési határozat a spanyol államnak mint központi hatóságnak tudható be, és nem a Correos vezetésének. E tekintetben a spanyol hatóságok kifejtik, hogy:

a) A Correos általi osztalékfizetésről szóló rendelkezés megjelenik az állami általános költségvetésben, mind a vállalat tőketételei között, mind a nem adójellegű állami bevétel fejezetben. Az állami általános költségvetést törvénytervezettel (Anteproyecto de Ley) fogadja el a Miniszterek Tanácsa, majd a végső döntést a Parlament hozza meg.

b) Az osztalékok révén történő finanszírozási kiigazítások a vállalat azon évet megelőző eredményein alapulnak, amelyben azokat az állami általános költségvetésben feltüntették, ezek az egyedüli eredmények, amelyek rendelkezésre állnak minden évben, amikor a költségvetési törvénytervezetet szeptemberben elfogadják.

c) A Correosnak mint vállalatnak egyértelműen nem érdeke osztalékot fizetni az államnak, amely mindenképpen kötelezettséget vállalt az egyetemes szolgáltatási kötelezettség kompenzálására 2010-ig.

(151) Másodszor, a spanyol hatóságok kifejtik, hogy a körülmények úgy alakultak, hogy az osztalék volt az egyetlen praktikus mód arra, hogy módosítsák a bizonyos évekre jellemző esetleges túlfinanszírozást, a következő okokból:

a) 2000-ben Spanyolország szerződést kötött a Correosszal, amelynek értelmében bizonyos, egy előre meghatározott képlet alapján kiszámított kompenzációs összegeket automatikusan megfizet 2010-ig.

b) Noha Spanyolország nem folytatott le hivatalos vizsgálatot a túlkompenzáció tekintetében, a hatóságok tisztában voltak azzal, hogy a vállalat pénzügyi helyzete bizonyos években különösen kedvező volt, ami azt igazolta, hogy a finanszírozásra nem feltétlenül volt szükség ezekben az években.

c) E körülmények között az osztalékbeszedés tűnt az egyetlen jogi eszköznek arra, hogy az állam csökkentse a Correosnak juttatott, esetlegesen túlzott mértékű finanszírozást, mivel a szerződés alternatív mechanizmusról nem rendelkezett. Az osztalékok ebben az esetben egyfajta visszakövetelési mechanizmusként működtek.

d) A spanyol hatóságok azt is kifejtik, hogy a Correos számára semmiféle gazdasági előnyt nem jelentett az, hogy túlzott finanszírozásban részesült, amelyet aztán osztalékokon keresztül visszafizetett. A vállalat rendkívül jövedelmező volt ezekben az években (és működéséhez nem volt szüksége többletforrásokra), nem vett fel bankhitelt (így nem részesült a jobb hitelképesség előnyében) és nem vásárolt fel más vállalatokat.

(152) E logika mentén a spanyol hatóságok rámutatnak arra, hogy az N. évben fizetett osztalékot az N-1. évben határozták el, az N-2. év könyv szerint eredményei alapján. Ebből következően ezen osztalékok célja az volt, hogy az N-2. évtől felmerülő túlkompenzációt mérsékelje, amint azt a 10. táblázat is összefoglalja.

10. táblázat

Osztalékok és túlkompenzáció

(millió EUR)

	Az osztalékok összege	A kifizetés éve	A túlkompenzáció vonatkozó éve	A túlkompenzáció összege az adott évben	A csökkentett túlkompenzáció az adott évre
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Összesen	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. AZ UNIPOST ÁLTAL BENYÚJTOTT TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEK

(153) 2018. március 20-án az Unipost tájékoztatta a Bizottságot, hogy 2018. február 19-én megindult a felszámolása, és hogy csődjében a Correosnak nyújtott összeegyeztethetetlen állami támogatás jelentős szerepet játszott.

(154) Az Unipost szerint ez az összeegyeztethetetlen támogatás tette lehetővé a Correos számára, hogy alacsonyabb árakat alkalmazzon a nem fenntartott piacon, olyan árpolitikával, amely nem kötődött a költségeihez e nem fenntartott piacokon.

7. AZ INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

7.1. *AZ EGYETEMES SZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGÉRT AZ 1998. ÉVI POSTATÖRVÉNY ÉRTELMÉBEN NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ*

7.1.1. ÁLLAMI TÁMOGATÁS A SZERZŐDÉS 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

(155) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

(156) Ebből az következik, hogy ahhoz, hogy a finanszírozási intézkedést állami támogatásnak lehessen minősíteni a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében, a következő kumulatív feltételeknek kell teljesülniük: i. az intézkedésnek a tagállamnak betudhatónak kell lennie és azt állami forrásból kell finanszírozni, ii. gazdasági előnyhöz kell juttatnia vállalkozásokat, iii. az előnynek szelektívnek kell lennie; iv. az intézkedésnek torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie és érintenie kell a tagállamok közötti kereskedelmet.

7.1.1.1. ***Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott intézkedések***

(157) Ahhoz, hogy a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás valósuljon meg, a támogatást az állam által vagy állami forrásokon keresztül kell nyújtani. Állami forrás a közszféra minden erőforrása ([34]), ideértve az állami szint alatti (decentralizált, szövetségi, regionális vagy más) jogalanyok erőforrásait ([35]).

(158) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében biztosított kompenzációt közvetlenül az állami általános költségvetésből fizetik ki, így az egyértelműen az államnak tudható be és azt állami forrásból nyújtják.

7.1.1.2. ***Egy vállalkozásnak biztosított szelektív gazdasági előny***

A. **Szelektivitás**

(159) Az állami intézkedések akkor tartoznak az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, ha „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését” előnyben részesítik. Ennek alapján a támogatás fogalma csak a vállalkozásokat előnyben részesítő olyan intézkedésekre terjed ki, amelyek szelektíven juttatják előnyhöz e vállalkozásokat.

(160) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció egyértelműen szelektív, mivel csak egyetlen vállalkozást juttat előnyhöz: a Correost.

B. **A vállalkozás fogalma**

(161) Adott jogalanynak nyújtott állam finanszírozás csak akkor minősül állami támogatásnak, ha e jogalany a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozás”. Az Európai Unió Bírósága (Bíróság) következetesen úgy határozta meg a vállalkozásokat, mint gazdasági tevékenységet folytató jogalanyok ([36]). A jogalany vállalkozásnak minősítése tehát a tevékenység jellegétől függ, és nem kell figyelembe venni a jogalany jogállását, sem finanszírozásának módját ([37]). Az a tevékenység minősül gazdasági tevékenységnek, amelynek

([34]) A Törvényszék 1996. december 12-i ítélete, *Compagnie nationale Air France kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, 56. pont.

([35]) A Bíróság 1987. október 14-i ítélete, *Németországi Szövetségi Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, 248/84, ECLI:EU:C:1987:437, 17. pont; a Törvényszék 2002. március 6-i ítélete, *Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Ramondín, SA és Ramondín Cápsulas, SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, T-92/00 és T-103/00 egyesített ügyek, ECLI:EU:T:2002:61, 57. pont.

([36]) A Bíróság 2000. szeptember 12-i ítélete, *Pavel Pavlov és társai kontra Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, C-180/98–C-184/98 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2000:428, 74. pont.

([37]) A Bíróság 1991. április 23-i ítélete, *Höfner & Fritz Elser kontra Macrotron GmbH*, C-41/90, ECLI:EU:C:1991:161, 21. pont; a Bíróság 2000. szeptember 12-i ítélete, *Pavel Pavlov és társai kontra Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, C-180/98–C-184/98 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2000:428, 74. pont.

keretében valamely piacon árukat és szolgáltatásokat kínálnak ([38]). Az a jogalany, amely egyszerre végez gazdasági és nem gazdasági tevékenységet, csak az előbbi tevékenység tekintetében minősül vállalkozásnak ([39]). Az a tény, hogy a jogalany nem nyereségszerzésre törekszik, nem feltétlenül jelenti azt, hogy műveletei nem gazdasági jellegűek ([40]).

(162) Ebben az esetben a Correos postai szolgáltatásokat nyújt díjazás ellenében a spanyol piacon, más szolgáltatókkal versenyben. A postai szolgálatások e piacon történő kínálása tehát gazdasági tevékenységnek minősül. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció a Correost díjazza e postai szolgáltatások némelyikének biztosításáért, tehát gazdasági tevékenységet ellentételez. Ebből következően, a szóban forgó intézkedések által finanszírozott tevékenységek tekintetében a Correost vállalkozásnak kell tekinteni.

C. **Gazdasági előny**

(163) A Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között – azaz állami beavatkozás nélkül – nem szerzett volna meg ([41]). Csak az intézkedésnek az adott vállalkozásra gyakorolt hatása releváns, az állami beavatkozás oka és célja azonban nem ([42]). Ha egy vállalkozás pénzügyi helyzete állami beavatkozás eredményeképpen javul, minden esetben megállapítható az előny megléte.

(164) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció célja, hogy fedezze a Correos által az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítésével összefüggésben felmerült költségek egészét vagy egy részét. Állami beavatkozás nélkül a Correosnak saját magának kellene viselnie e költségeket. A vizsgált intézkedés mentesíti a Correost gazdasági tevékenysége költségeinek némelyike alól, így javítja a Correos pénzügyi helyzetét. Ebből következően és azon kérdést nem érintve, hogy az intézkedés megfelel-e az Altmark-ítéletben megállapított feltételeknek, a vizsgált intézkedés első látásra előnyhöz juttatja a Correost.

D. **Az Altmark-kritériumoknak való megfelelés**

(165) Egy vállalatnak juttatott, közszolgáltatásért járó kompenzáció, amely megfelel a Bíróság által az Altmark-ítéletben megállapított négy kritériumnak, nem biztosít gazdasági előnyt, így nem minősül állami támogatásnak ([43]). A négy kumulatív feltétel a következő:

a) „(…) Először is, a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie (…).

b) (…) Másodszor az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani (…).

c) (…) Harmadszor, az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek egészben vagy részben való fedezéséhez szükséges mértéket, figyelemmel az érintett bevételekre és a méltányos nyereségre(…).

d) (…) Negyedszer, ha a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, amely lehetővé tenné, hogy azt az ajánlattevőt válasszák, aki a közösségnek legkevesebb költséggel járó szolgáltatást tudja nyújtani, a szükséges ellentételezés mértékét azon

([38]) A Bíróság 1987. június 16-i ítélete, *Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság*, C-118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7. pont.
([39]) A Bíróság 2002. október 24-i ítélete, *Aéroports de Paris kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, C-82/01 P, ECLI:EU:C:2002:617, 74. pont; a Bíróság 2008. július 1-jei ítélete, *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) kontra Elliniko Dimosio*, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, 25. pont. Lásd még az európai uniós állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (2012/C 8/02) 9. pontját.
([40]) A Bíróság 2008. július 1-jei ítélete, *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) kontra Elliniko Dimosio*, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, 27. pont; a Bíróság 1995. november 16-i ítélete, *Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie és Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs kontra Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, C-244/94, ECLI:EU:C:1995:392, 21. pont.
([41]) A Bíróság 1996. július 11-i ítélete, *Syndicat français de l'Express international (SFEI) és társai kontra La Poste és társai*, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60. pont; a Bíróság 1999. április 29-i ítélete, *Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41. pont.
([42]) A Bíróság 1974. július 2-i ítélete, *Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, C-173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13. pont.
([43]) A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, *Altmark Trans GmbH és Regierungspräsidium Magdeburg kontra Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és […] megfelelően felszerelt vállalkozásnál […] felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és a kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.”

(166) Ami a Correos számára a vizsgált időszakban nyújtott kompenzációt illeti, a Bizottság megerősíti az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban ([44]) elfogadott álláspontját, amely szerint a harmadik és a negyedik Altmark-kritérium nem teljesül.

A harmadik Altmark-kritérium

(167) A bpost-ügyben hozott, 2012. január 25-i határozatában ([45]) a Bizottság meghatározta az észszerű nyereség tartományára irányadó referenciaértéket, amely az Unió valamennyi postai szolgáltatójára alkalmazandó. A Bizottság ezt a referencia-nyereségszintet három szakértői tanulmány alapján állapította meg (e tanulmányokat a WIK Consult, a Deloitte, illetve a Charles River Associates készítette). A referencia-nyereségszint (ROS-ban kifejezve), amely minden uniós postai szolgáltatóra alkalmazandó, több ország posta- és csomagküldési ágazatában működő hasonló cégek esetében megfigyelt jövedelmezőségen alapul. Különösen azokban az esetekben, amikor a postai szolgáltató jelentős kockázatnak van kitéve, az [5,4–7,4 % ROS] referenciaértéket kell alkalmazni, míg mérséklet kockázat esetén a [3,6–4,8 % ROS] tartományt ([46]).

(168) A következő számítások alapján (lásd a 11. táblázatot), amely a bpost-ügyben meghatározott legmagasabb ROS-referenciaértékre épül, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a Correost esetleg túlkompenzálták.

11. táblázat

A Correos esetleges túlkompenzációja

(millió EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségből származó bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség költségei	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség = költségek – bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Észszerű nyereség (7,4 %-os ROS alapján)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség + észszerű nyereség	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
A Correosnak előirányzott kompenzáció	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
A Correosnak kifizetett kompenzáció	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Esetleges túlkompenzáció = Kifizetett kompenzáció – előirányzott kompenzáció	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Lásd az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozat (71)–(82) preambulumbekezdését.
([45]) Lásd a 2012/321/EU határozat (296)–(320) preambulumbekezdését.
([46]) A bpost esetében 4,8 %-os észszerű nyereséget alkalmaztak a 2004. és 2005. évre, és 7,4 % ROS-t a 2006–2010-es évre. Az észszerű nyereség e szintjei alapján a Bizottság azt állapította meg, hogy a bpost túlkompenzációban részesült, amelynek nyomán 417 millió EUR-t vissza kellett fizetnie (lásd: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos ([47]) tettek néhány észrevételt a Bizottság által megfogalmazott kételyek tekintetében (lásd a 4.1.1. és az 5.1.1. szakaszt):

a) az NAC-módszer használható annak ellenőrzésére, hogy a 3. Altmark-kritérium teljesül-e.

b) A spanyol módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása.

c) A Correosnak kifizetett kompenzáció megfelel az egyetemes szolgáltatási kötelezettség NAC-jának, ezért nem lehet szó túlkompenzációról, és a 3. Altmark-kritériumot teljesültnek kell tekinteni.

d) A 3. Altmark-kritérium teljesülése tekintetében jogos elvárások keletkeznek az NAC-módszer és ennélfogva a spanyol módszer használata alapján.

e) A spanyol hatóságok emellett javaslatot tettek a költségallokációs módszer alkalmazásának alternatívájára is, amely a Bizottságétól eltérő eredményre vezet.

(170) Ezeken érvek tárgyalására alább kerül sor.

— Az NAC-módszer használható annak ellenőrzésére, hogy a 3. Altmark-kritérium teljesül-e.

(171) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos úgy vélik, hogy a 3. Altmark-kritérium ellenőrizhető az NAC-módszerrel (azaz a túlkompenzáció 3. Altmark-kritériumban megkövetelt hiánya ellenőrizhető úgy, hogy az ÁGÉSZ NAC-költségeit összevetik az ÁGÉSZ-szolgáltatónak nyújtott kompenzációval).

(172) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az Altmark-ítéletet 2003. július 29-én fogadták el. Nem kétséges, hogy az említett ítélet elfogadásakor az ÁGÉSZ nettó költségének kiszámításának egyetlen alkalmazandó módszere a költségallokációs módszer volt. Az Altmark-ítélet saját maga is hivatkozik felmerült költségekre és bevételekre, amiből egyértelműen azonosítható a költségallokációs módszer, míg az NAC lényegében az elkerülhető költségek fogalmára épül (azaz meghatározásánál fogva nem felmerült költség).

(173) A költségallokációs módszert beépítették a 2005-ös ÁGÉSZ-keretszabályba ([48]), amely szabályt 2005. november 29. és 2012. január 31. között kellett alkalmazni, és amely az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációra vonatkozó több bizottsági határozat alapjául szolgált abban az időszakban ([49]). Ez a módszer az, amelyet a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály is használ, ha az NAC-módszert nem lehet alkalmazni ([50]). az NAC-módszert, mint az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költségének hiteles meghatározási módját a Bizottság hivatalosan csak a 2008/6/EK irányelvben és a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabályban (amelyek 2011. január 1-jén, illetve 2012. január 31-én léptek hatályba) vezette be.

(174) Az Európai Unió Bírósága pontosította, hogy az állami támogatás fogalma objektív és jogi fogalom, amelyet közvetlenül a Szerződés határoz meg ([51]). Ezért tehát nem helyénvaló idővel módosítani a támogatás meglétének értékelésére az Altmark-ítélet szerint alkalmazandó módszert, hogy azt összehangolják a Bizottság által a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabályban választott módszerrel, amely leírja egyes ÁGÉSZ-ekhez nyújtott kompenzációk összeegyeztethetőségi feltételeit. Akárhogy is, amint a (172) preambulumbekezdésben kifejtésre került, ez az értelmezés ellentétes az ítélet szövegével.

(175) A Bizottság tehát nem ért egyet azzal, hogy az NAC-módszert alapul lehetne venni a 3. Altmark-kritériumnak való megfelelés ellenőrzéséhez.

— A spanyol módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása

(176) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos azzal érvelnek, hogy a spanyol módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása, amely utóbbit a 2008/6/EK irányelv és a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály megfelelő módszernek ismer el az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költségének kiszámítására.

([47]) Tekintve, hogy a spanyol állam és a Correos észrevételei meglehetősen egybeesnek, a Bizottság a spanyol hatóságok és/vagy a Correos által tett észrevételekre hivatkoznak a dokumentum további részében. A legtöbb esetben ugyanazt az észrevételt mindkét fél megtette. Bizonyos esetekben csak az egyiküket.

([48]) A Bizottság közleménye: A közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló közösségi keretszabály (2005) (HL C 297., 2005.11.29., 4. o.).

([49]) Lásd a 2012/321/EU határozatot, valamint a 2012/636/EU határozatot.

([50]) Lásd a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 21. pontjához fűzött 12. lábjegyzetet. Ezt a költségallokációs módszert a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 28. és azt követő pontjai ismertetik.

([51]) Lásd a Bíróság 2008. december 22-i ítéletét, British Aggregates kontra Bizottság, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, 111. pont.

(177) A Bizottság úgy véli, hogy még ha az NAC-módszert alkalmazni is lehetne a Altmark-ítélet 3. kritériumának való megfelelés ellenőrzésére, amely helyzet nem áll fenn, a spanyol módszert egyértelműen nem lehet az NAC-módszer hiteles alkalmazásának tekinteni.

(178) Először is látható, amint azt maguk a spanyol hatóságok is elismerik, hogy a spanyol módszer a költségallokációs módszert alkalmazza az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatára (lásd a (139) preambulumbekezdést). A spanyol hatóságok szerint egyedül az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazatára alkalmazott megközelítés (ahol a nettó költség egyenlő az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata veszteséges szegmensei veszteségeinek összegével) hasonlítható potenciálisan az NAC-hoz (lásd a (139) preambulumbekezdést). Ez a kettős megközelítés önmagában is ellentétesnek tűnik az NAC-módszerrel, amint e módszert a Bizottság leírta ([52]) és határozathozatali gyakorlatában ([53]) alkalmazta, és amely abban áll, hogy össze kell vetni a teljes vállalat helyzetét a közszolgáltatási kötelezettséggel (jelen esetben egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel) terhelten és anélkül.

(179) Ha csak az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazatát vesszük alapul, a spanyol módszer akkor is számos tekintetben eltér a Bizottság határozathozatali gyakorlatában leírt és alkalmazott NAC-módszertől.

(180) Először is, a spanyol módszer úgy tűnik, nem reális kontrafaktuális forgatókönyvre épül, amely a nettó elkerülhető költség módszerének alapvető eleme. A spanyol módszer ugyanis csak utólagosan tekinti át a veszteséges költségközpontok veszteségeit. A spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy ez egy hallgatólagos kontrafaktuális forgatókönyvre alapul: bármely magánszereplő felhagyna a veszteséges költségközpontokkal közszolgáltatási kötelezettség hiányában (lásd a (139) preambulumbekezdést). Ez a megközelítés ugyanakkor nem tűnik úgy, hogy reális üzleti stratégiát ír le, amely megkövetelné a megszüntetendő költségközpontok előzetes meghatározását, mivel egy piaci szereplőtől nem várható, hogy előzetesen pontosan tudja, mely költségközpontok lesznek veszteségesek. Ráadásul úgy tűnik, a spanyol módszer magában foglalja, hogy e költségközpontok megszüntethetők és szándékosan újraalakíthatók egyik évről a másikra az értékelési időszakban, ami nem reális kontrafaktuális forgatókönyv.

(181) A spanyol módszer ezenfelül nem alkalmaz korrekciót e nem jövedelmező forgalom teljesítésének megszüntetése által a más (egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó vagy nem tartozó) termékek és szolgáltatások jövedelmezőségére gyakorolt hatás tekintetében, amire az NAC-módszer szerint szükség van.

(182) Végezetül, a spanyol módszer nem veszi figyelembe az immateriális és a piaci hasznokat, és nem tartalmazza a költséghatékonysági ösztönzőket, amint azt az NAC-módszer előírja.

(183) A fentiekre tekintettel a Bizottság nem véli úgy, hogy a spanyol módszer az NAC-módszer hiteles alkalmazása.

— A Correosnak kifizetett kompenzáció megfelel az egyetemes szolgáltatási kötelezettség NAC-jának, ezért nem lehet szó túlkompenzációról, és a 3. Altmark-kritériumot teljesültnek kell tekinteni.

(184) Amint a (172)–(175) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a Bizottság nem gondolja, hogy az NAC-módszer alkalmas lehet a 3. Altmark-kritérium ellenőrzésére, ráadásul, amint az a (176)–(183) preambulumbekezdésben szerepel, a Bizottság szerint a spanyol módszer nem tekinthető az NAC-módszer hiteles alkalmazásának.

(185) Ebből következően a Bizottság úgy véli, hogy a Correosnak a spanyol módszer szerint kifizetett kompenzáció nem felel meg az egyetemes szolgáltatási kötelezettség NAC-jának, és még ha így is lenne, az sem lenne elegendő a 3. Altmark-kritériumnak való megfelelés garantálásához.

([52]) Amint például azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, a postai szolgáltatásokról szóló irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum és különösen annak az egyetemes postai szolgáltatási kötelezettség nettó költségének kiszámításáról szóló melléklete leírja. További útmutatás található a Bizottság állami támogatással kapcsolatos, 2012 utáni határozathozatali gyakorlatában.

([53]) Lásd például az SA.43243. (2015/N.) számú – A Poste Italiane SpA számára az egyetemes postai szolgáltatás teljesítéséért nyújtott állami kompenzáció 2012 és 2015, illetve 2016 és 2019 között ügyben hozott, 2015. december 4-i bizottsági határozatot (HL C 104., 2016.3.18., 1. o.); az SA.35608. (2014/C.) számú – A Görögország által a görög posta (ELTA) javára végrehajtott intézkedés ügyben hozott, 2014. augusztus 1-jei bizottsági határozatot (HL C 348., 2014.10.3., 48. o.), valamint az SA.38869. (2014/N.) számú – A Poczta Polska számára az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költsége tekintetében biztosított kompenzáció 2013 és 2015 között ügyben hozott, 2016. augusztus 5-i bizottsági határozatot (HL C 284., 2016.8.5., 1. o.).

— A 3. Altmark-kritérium teljesülése tekintetében jogos elvárások keletkeznek az NAC-módszer és ennélfogva a spanyol módszer használata alapján.

(186) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos azt állítják, hogy Spanyolország jogosan várhatta, hogy az NAC-módszer és a spanyol módszer alkalmazásával teljesül a 3. Altmark-kritérium.

(187) A Bíróság úgy határozott ([54]) az állami támogatások tekintetében, hogy ha a támogatást nem jelentették be a Bizottságnak és az ezért jogellenes támogatás, nem lehet a jogos elvárások elvére hivatkozni. Ennek megfelelően, az azzal kapcsolatos jogos elvárásra, hogy a nyújtott támogatás jogszerű, rendkívüli körülményeket kivéve csak akkor lehet hivatkozni, ha a támogatást bejelentették a Bizottságnak.

(188) Spanyolország nem jelentette be az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációt a Bizottságnak, annak ellenére, hogy a Bizottság nyilvánosan ismertette a postai ágazatra vonatkozó állami támogatási határozathozatali gyakorlatát ([55]). Konkrétabban: a Bizottság számos állami támogatási határozatot hozott a postaágazatban, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, és amely az Altmark-kritériumoknak való megfelelést értékelte, és egyik sem fogadta el az NAC-módszert a 3. Altmark-kritérium ellenőrzésére szolgáló megfelelő eszköznek. Ezenfelül több határozat nyújt útmutatást az NAC-módszerrel kapcsolatos bizottsági megközelítésről ([56]), és ezek alapján egyértelmű, hogy a spanyol módszer nem felel meg a Bizottság által alkalmazott NAC-módszernek (a (177)–(183) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint).

(189) A Bizottság úgy véli, hogy az 1998-ban kiadott NERA-jelentés (amely nem kötelező hatályú) nem ébreszthet jogos elvárásokat a közszolgáltatásért járó kompenzációban jelen levő támogatás értékelését illetően, amely támogatást a 2003. évi Altmark-ítélet és a Bizottság ezen ítéletet követő határozathozatali gyakorlata egyértelműen vázol.

— A spanyol hatóságok emellett javaslatot tettek a költségallokációs módszer alkalmazásának alternatívájára is, amely a Bizottságétól eltérő eredményre vezet.

(190) A spanyol hatóságok különböző megközelítéseket javasolnak az egyetemes szolgáltatási kötelezettség túlkompenzációjának kiszámításához (lásd az 5.3.1. szakaszt).

(191) Anélkül, hogy ebben a szakaszban állást foglalna ezen alternatív megközelítésekről, a Bizottság megjegyzi, hogy e megközelítésekből arra is lehet következtetni, hogy a Correost túlkompenzálták az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott szolgáltatásainak teljesítése tekintetében. A fentiek alapján a 3. Altmark-kritérium nem teljesül.

A negyedik Altmark-kritérium

(192) Ami a negyedik Altmark-kritériumot illeti, vitathatatlan, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettséget nem nyílt közbeszerzési eljárás során ítélték oda, hanem azzal a spanyol hatóságok közvetlenül a Correost bízták meg.

(193) A spanyol hatóságok ugyanakkor azzal érvelnek, hogy a Correos kompenzációjára egy átlagos, jól vezetett vállalkozás költségeinek megfelelően került sor. Állításuk alátámasztására a spanyol hatóságok benyújtották a Frontier Economics egy tanulmányát a Bizottságnak.

(194) A tanulmány bemutatja a Correos költségeinek és más, egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel megbízott európai postai szolgáltatók költségeinek összehasonlító elemzését, hogy bizonyítsa, a Correosnak kifizetett kompenzáció megfelel a negyedik Altmark-kritériumnak. A tanulmány ökonometriai modellt alkalmaz egy elméleti, átlagos, jól vezetett vállalkozás költségeinek becslésére több európai egyetemes postai szolgáltató információi alapján. A Correos tényleges költségeit összevetették azokkal a költségekkel, amelyek ezen elméleti átlagos, jól vezetett vállalkozásnál felmerültek volna, ha a Correoséhoz hasonló helyzetben lett volna (a hálózatsűrűségre tekintettel például). A tanulmány azt állapította meg, hogy a Correos költségei 2005 és 2010 között alacsonyabbak voltak, mint az elméleti, átlagos, jól vezetett vállalkozáséi az ökonometriai modell becslései szerint.

([54]) A Bíróság 2011. július 28-i ítélete, Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság, C-471/09 P, ECLI:EU:C:2011:521, 65. pont.
([55]) Sajtóközlemények, a határozatok közzététele a weboldalán.
([56]) Lásd a 53. lábjegyzetet.

(195) A Bizottság kétségeit fejezte ki az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban, hogy a tanulmányban meghatározott elméleti, átlagos, jól vezetett vállalkozás ténylegesen hatékony postai szolgáltató lenne. Nem volt bizonyított ugyanis, hogy az e referenciaérték megállapításához alapul vett egyetemes szolgáltatók maguk is hatékony piaci szereplők. A tanulmány ehelyett pusztán megemlíti, hogy e postai szolgáltatókat „jól vezetettnek és megfelelően ellátottnak kell tekinteni, mivel nincs semmiféle arra utaló bizonyíték, hogy ne lennének hatékonyak, vagy amely azt sugallaná, hogy ösztönzöttek a nem hatékony működésre". Ezt az érvet ugyanakkor annál is nehezebb elfogadni, minthogy a minta olyan egyetemes szolgáltatókat is tartalmaz ([57]), amelyek egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációban részesültek, és amelyek tekintetében a Bizottság már elfogadott határozatot arról, hogy a költségeik nem tekinthetők hatékony költségeknek ([58]).

(196) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos azzal érvelnek, hogy a Bizottság nem mondta ki hivatalosan a görög posta és a Poste Italiane javára az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációról szóló határozataiban, hogy e piaci szereplők nem hatékonyak (lásd a (62) és (95) preambulumbekezdést). Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság elutasított egy hasonló megközelítést a 2012-es Poste Italiane határozatban ([59]), amely több postai szolgáltatóval való összehasonlításon alapult, azzal az indokkal, hogy a rendelkezésre álló információkból nem lehet arra következtetni, hogy e szereplők hatékonyak voltak. A Bizottság fenntartja azt az álláspontját, hogy nem lehetséges pusztán feltételezni, hogy az átlagos postai szolgáltatók költséghatékonyak, különösen az ezen ágazatot érintő folytonos szerkezetátalakítás fényében.

(197) Ezenfelül az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzációt a spanyol módszer alapján határozták meg, amely a spanyol hatóságok szerint az NAC-módszer alkalmazása. Ez ellentmondani látszik a negyedik Altmark-kritérium szövegének, amely egy jól vezetett vállalkozásnál felmerült költségekre hivatkozik.

(198) Végezetül, amint a (167)–(168) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a Bizottság megítélése szerint a 3. Altmark-kritérium nem teljesül, mivel a spanyol hatóságok által használt módszer láthatóan olyan kompenzációs összeget eredményezett, amely meghaladja a Correosnál az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel összefüggésben felmerült nettó költséget (egy észszerű nyereség mellett). Ez azt jelenti, hogy még ha el is fogadnánk, hogy a Correos költségei megegyeznek egy jól vezetett vállalkozásával, továbbra sem lehetne úgy tekinteni, hogy a Correosnak fizetett kompenzációt e költségek alapján határozták meg.

(199) Ennélfogva nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a Correosnak nyújtott kompenzáció szintjét azon költségek elemzése alapján határozták meg, amelyek egy ugyanabban az ágazatban működő, átlagos, jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozásnál felmerülnének, figyelemmel a kötelezettség teljesítése során jelentkező bevételekre és egy észszerű nyereségre.

Következtetés

(200) A Bizottság megállapítja, hogy a négy kumulatív Altmark-feltétel közül kettő nem teljesül jelen esetben, így a kompenzációt úgy kell tekinteni, hogy előnyhöz juttatja a Correost.

7.1.1.3. ***A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás***

(201) A vállalkozásoknak juttatott állami források csak akkor minősülnek a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, ha torzítják a versenyt, vagy azzal fenyegetnek, valamint érintik a tagállamok közötti kereskedelmet.

(202) A verseny torzulásának elvét illetően, az állam által nyújtott intézkedés akkor tekinthető úgy, hogy torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget, ha feltehetően javítja a kedvezményezett más versenytárs vállalkozásokkal szembeni versenypozícióját ([60]). A verseny torzítását gyakorlati szempontból akkor feltételezik, ha az állam pénzügyi előnyt biztosít egy olyan liberalizált ágazat valamely vállalkozásának, ahol verseny zajlik vagy verseny alakulhatna ki.

([57]) Pl. görög posta, Poste Italiane.

([58]) Lásd az SA.33989. (2012/NN.) számú – az Olaszország által a Poste Italiane javára végrehajtott intézkedés ügyben hozott, 2012. november 20-i bizottsági határozatot (HL C 77., 2013.3.15., 12. o.), valamint az SA.35608. (2014/C.) számú – a Görögország által a görög posta javára végrehajtott intézkedés ügyben hozott bizottsági határozatot.

([59]) Lásd az SA.33989. (2012/NN.) számú – az Olaszország által a Poste Italiane javára végrehajtott intézkedés ügyben hozott bizottsági határozat (50) preambulumbekezdését.

([60]) A Bíróság 1980. szeptember 17-i ítélete, *Philip Morris Holland BV kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11. pont; a Törvényszék 2000. június 15-i ítélete, *Alzetta Mauro és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 – 607/97, T-1/98, T-3/98 – T-6/98 és T-23/98, ECLI:EU:T:2000:151, 80. pont.

(203) Ami a kereskedelem érintettségének elvét illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlata megállapította, hogy az olyan vállalkozásnak nyújtott támogatás, amely a belső piacon folytat tevékenységet, alkalmas arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet ([61]). Az állami támogatási szabályok terén a kereskedelemre gyakorolt hatást nem zárja ki eleve a nyújtott szolgáltatás helyi vagy regionális jellege. Noha nincs szigorú küszöb vagy százalékos arány, amely alatt úgy tekinthető, hogy a tagállamok közötti kereskedelem érintett, a gazdasági tevékenység nagyon korlátozott mértéke, amelyet az igen alacsony forgalom tanúsíthat, kevéssé valószínűvé teszi a kereskedelemre gyakorolt hatás meglétét.

(204) Ami ezt az ügyet illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy a Correos a postai küldemények és csomagok piacán aktív, amelyet intenzív verseny jellemez a különböző tagállamokból származó szolgáltatókkal (Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal és Royal Mail). Következésképpen nincs kétség afelől, hogy a Correos javára szóló bármely intézkedés érintheti a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet.

7.1.1.4. ***Következtetés***

(205) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság úgy véli, az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzáció megfelel a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésében foglalt kumulatív feltételeknek, így az intézkedés állami támogatásnak minősül az említett rendelkezés értelmében.

7.1.2. LÉTEZŐ VAGY ÚJ TÁMOGATÁS

(206) Az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ([62]) 1. cikkének b) pontja szerint „létező támogatás minden támogatás, amely az EUMSZ-nek az érintett tagállamokban történő hatálybalépését megelőzően már létezett". Ebből következik, hogy minden olyan támogatási programot, amely Spanyolországban létezett az ország uniós csatlakozása, azaz 1986. január 1. előtt, létező támogatásnak kell tekinteni.

(207) Ugyanezen rendelet 1. cikkének c) pontja szerint: „»új támogatás« az olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is." A Bíróság szerint annak megállapítása szempontjából, hogy egy támogatás módosult-e, az a döntő, hogy az azt előíró rendelkezések módosultak-e ([63]). Későbbi ítéleteiben a Bíróság és a Törvényszék pontosabban meghatározta, hogy a támogatást előíró rendelkezések milyen módosulása nyomán lesz a létező támogatásból új támogatás. A Törvényszék kifejti, hogy „e program csak abban az esetben alakul át új támogatási programmá, ha a módosítás az eredeti programnak magát a lényegét érinti. Ilyen lényegi módosításról nem lehet azonban szó, ha az új elem egyértelműen elválasztható az eredeti támogatási programtól." ([64])

(208) E tekintetben érdemes megjegyezni, hogy az 1998. évi postatörvény hatálybalépése előtt a Correos nettó globális veszteségeit (függetlenül attól, hogy azok az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körében vagy azon kívül keletkeztek) az állam közvetlenül a spanyol állami költségvetésből kompenzálta. Az 1998. évi postatörvényt követően az állam arra a kompenzációra korlátozta a Correos közfinanszírozását, amelyet az újonnan meghatározott és körülírt egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel összefüggő tevékenységért fizetett, és többé nem fedezte a vállalat globális nettó veszteségét.

(209) A Bizottság tehát úgy véli, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció jellege alapvetően két ponton változott. Először is, az 1998. évi postatörvény lecsökkentette a kompenzáció hatályát és azt az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel összefüggő tevékenységekre korlátozta, noha korábban a Correos valamennyi tevékenysége (a nem az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó is) támogatható volt.

([61]) A Bíróság 1980. szeptember 17-i ítélete, *Philip Morris Holland BV kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11. és 12. pont; a Bíróság 1998. április 30-i ítélete, *Het Vlaamse Gewest (flamand régió) kontra az Európai Közösségek Bizottsága*, T-214/95, ECLI:EU:T:1998:77, 48–50. pont.

([62]) A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

([63]) A Bíróság 1994. augusztus 9-i ítélete, *Namur-Les Assurances*, C-44/93, ECLI:EU:C:1994:311, 28–35. pont.

([64]) Lásd: a Törvényszék 2002. április 30-i ítélete, *Government of Gibraltar kontra Bizottság*, T-195/01 és a T-207/01 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2002:111, 111. pont.

Érdemes megjegyezni, hogy a hatály e leszűkítése lényeges módosításnak tekintendő, nem pusztán a kompenzáció csökkentésének ([65]). Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó és nem tartozó szolgáltatások pénzügyi helyzetének függvényében ugyanis a módosítás a kompenzáció növekedéséhez vagy csökkenéséhez vezethet ([66]). Másodszor, a kompenzáció összege meghatározásának módszere is változott a 2000-es *Plan de Prestación*ban (lásd a (26) preambulumbekezdést). Ugyanis míg eredetileg az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció a Correosnál felmerült nettó költségeken alapult, a *Plan de Prestación* egy konkrét módszer alkalmazását írta elő a kompenzáció összegének meghatározásához (lásd a (27) és (28) preambulumbekezdést).

(210) A Bizottság tehát úgy véli, hogy a rendszer jelentősen módosult Spanyolország 1986-os uniós csatalakozását követően. A Bizottság tehát megállapítja, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzáció nem minősíthető létező támogatásnak állami támogatási célokból, ezért azt új támogatásnak kell tekinteni, legalább az 1998. évi postatörvény 1998-as hatálybalépésétől.

7.1.3. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS JOGSZERŰSÉGE

(211) A Bizottság megjegyzi, hogy az e határozat tárgyát képező, egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációt, amennyiben a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, nem jelentették be a Szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megfelelően. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció tehát jogellenes támogatás az (EU) 2015/1589 rendeletet 1. cikkének f) pontja értelmében.

7.1.4. A BELSŐ PIACCAL VALÓ ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG

7.1.4.1. ***Jogalap***

A. **A Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése szerinti összeegyeztethetőség**

(212) Minthogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzáció állami támogatás a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében, értékelni kell annak belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Azokat a jogalapokat, amelyeknek megfelelően az állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehet vagy kell nyilvánítani, a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése, valamint 107. cikkének (2) és (3) bekezdése sorolja fel.

(213) Tekintettel arra, hogy a spanyol hatóságok következetesen azt állították, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzáció általános gazdasági érdekű szolgáltatásokért (ÁGÉSZ) fizetett kompenzáció, e kompenzáció belső piaccal való összeegyeztethetőségét a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése alapján kell értékelni. A szóban forgó cikk a következőkről rendelkezik:

„az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes az Unió érdekeivel”.

B. **A 2012-es ÁGÉSZ-csomag időbeli hatálya**

(214) A Bizottság több jogi aktusban állapította meg azokat a feltételeket, amelyek mentén a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdését alkalmazza, legutóbb többek között a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabályban és a 2012-es ÁGÉSZ-határozatban ([67]) (a továbbiakban együtt: a 2012-es ÁGÉSZ-csomag). Korábban a Bizottság az összeegyeztethetőség Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése szerinti értékelésének feltételeit a 2005-ös ÁGÉSZ-keretszabályban ([68]) és a 2005-ös ÁGÉSZ-határozatban ([69]) adta meg, és ezeket alkalmazta.

([65]) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.) 4. cikke szerint a tisztán formai vagy adminisztratív jellegű módosítások, amelyek nem befolyásolhatják a támogatási intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését, továbbá a létező támogatási program eredeti költségvetésének legfeljebb 20 %-os emelése nem tekinthető a fennálló támogatási program módosításának.

([66]) Ha például az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó szolgáltatások veszteségesek, de a vállalat összességében nyereséges, nem járna kompenzáció, míg a változást követően fizetnének valamennyit. Másfelől, ha a vállalat összességében veszteséges lenne nagyon jövedelmező egyetemes szolgáltatási kötelezettség mellett, részesülhetne kompenzációban.

([67]) A 2012/21/EU határozat.

([68]) A közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló közösségi keretszabály (HL C 297., 2005.11.29., 4. o.).

([69]) A Bizottság 2005/842/EK határozata (2005. november 28.) az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról (HL L 312., 2005.11.29., 67. o.).

(215) Ami a 2012-es ÁGÉSZ-határozatot illeti, mivel a Correosnak 2004 és 2010 között kifizetett kompenzáció meghaladja az évi 15 millió EUR-t, e kompenzáció nem tartozik a 2012-es ÁGÉSZ-határozat hatálya alá, annak 2. cikkében foglaltak szerint. Nem tartozik a 2005-ös ÁGÉSZ keretszabály hatálya alá sem, amint annak 2. cikke meghatározza.

(216) A belső piac jelenlegi fejlődési szakaszában a 2012-es ÁGÉSZ-határozat hatályán kívül eső állami támogatás akkor nyilvánítható összeegyeztethetőnek a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdésével, ha szükséges az érintett általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásához és a kereskedelem fejlődését nem befolyásolja olyan mértékben, amely ellentétes az Unió érdekeivel ([70]).

(217) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint ezt az egyensúlyt el lehet érni. Ugyanakkor, a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 69. pontjának megfelelően, mivel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért 2004 és 2010 között nyújtott kompenzáció jogellenes állami támogatás, az említett keretszabály következő pontjai nem alkalmazhatók a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottsági értékelésre:

— 14. pont: a szolgáltató adott ÁGÉSZ-szel történő megbízása során kellően mérlegelni kell a közszolgáltatás iránti igényeket;

— 19. pont: az ÁGÉSZ-szel való megbízáskor meg kell felelni az uniós közbeszerzési szabályoknak;

— 20. pont: a megkülönböztetés tilalma;

— 24. pont (és azt követően): a nettó költségek kiszámításához az NAC-módszert kell alkalmazni;

— 39. pont (és azt követően): hatékonysági ösztönzők;

— 60. pont: átláthatóság.

(218) A következő szakaszban tehát a Bizottság az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációt a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály szerint értékeli, a fenti pontok kivételével, és meghatározza, hogy e kompenzációk megfelelnek-e az említett keretszabály fennmaradó részében foglalt feltételeknek.

7.1.4.2. ***Összeegyeztethetőség a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabállyal***

A. **A Szerződés 106. cikke szerinti valódi általános gazdasági érdekű szolgáltatás**

(219) A Correosra a spanyol állam által bízott szolgáltatás a 2008/6/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti egyetemes postai szolgáltatás, amely bekezdés a következőképpen rendelkezik: „A tagállamok biztosítják, hogy a felhasználók élvezzék az egyetemes szolgáltatáshoz való jogot, amely magában foglalja a meghatározott minőségű postai szolgáltatás állandó biztosítását területük minden pontján, minden felhasználó számára elérhető áron". A 97/67/EK irányelv módosításáról szóló 2008/6/EK irányelv (4)–(8) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a postai szolgáltatásokról szóló irányelvben meghatározott egyetemes postai szolgáltatási kötelezettséget az Unió a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése szerinti valódi általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak ismeri el.

B. **A közszolgáltatási kötelezettséget és a kompenzáció kiszámításának módját meghatározó megbízási aktus szükségessége**

(220) Amint az a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 2.3. szakaszában szerepel, a Szerződés 106. cikkének értelmében vett ÁGÉSZ-fogalom azt jelenti, hogy a szóban forgó vállalkozást hivatalos aktusban meg kell bízni az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával.

(221) Ezen aktusnak többek között a következőket kell tartalmaznia:

(1) a közszolgáltatási kötelezettségek pontos jellege és időtartama;

(2) a vállalkozás és az érintett terület;

([70]) Lásd a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 11. pontját.

(3) a szolgáltatónak adott kizárólagos jogok jellege;

(4) a kompenzációs mechanizmus leírása és a kompenzáció kiszámításának, ellenőrzésének és felülvizsgálatának paraméterei;

(5) a túlkompenzáció elkerülésére és visszafizettetésére hozott intézkedések.

(222) Az 1998. évi postatörvény és a 2000-es Plan de Prestación, amelyek a megfelelő megbízási aktusok voltak a 2004 és 2010 közötti időszakban, egyértelműen meghatározzák az egyetemes szolgáltatási kötelezettséget, és azzal a Correost bízzák meg. Az érintett terület Spanyolország teljes területe.

(223) Az 1998. évi spanyol postatörvény a továbbiakban a 19. cikkében leírja a Correosra ruházott kizárólagos jogokat. E jogok közé tartozik például az „España" márka, a „Correos" szó és a kapcsolódó szimbólumok használata.

(224) A 2000-es *Plan de Prestación* rendelkezik az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nettó költsége kiszámításának mechanizmusáról (a spanyol módszer), amely a kompenzáció összegének alapjául szolgál ([71]). A kompenzációs mechanizmus és a kompenzáció kiszámításának paraméterei tehát meghatározottnak tekinthetők.

(225) Tekintettel arra, hogy a spanyol módszer úgy rendelkezett, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció összegének az utólagosan kiszámított nettó költségnek kell megfelelnie, elfogadható, hogy a rendszert úgy alakították ki, hogy elkerülhető legyen a túlkompenzáció, amennyiben a számítási módszert megbízhatónak tekintenék. Noha a Bizottság vitatja a spanyol módszer elfogadhatóságát, nem úgy látja, hogy ez érintené a túlkompenzáció elkerülését szolgáló mechanizmusok előírásával kapcsolatos feltételnek való megfelelést.

(226) A Bizottság tehát úgy véli, hogy a Correos megbízása megfelel a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabálynak.

C. **A megbízási időszak időtartama**

(227) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 2.4. szakasza szerint „a megbízási időtartam hosszát objektív kritériumokkal, például a nem átruházható befektetett eszközök amortizációjával kell alátámasztani. A megbízás időtartama elvileg nem haladhatja meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásához szükséges legfontosabb eszközök leírásához szükséges időt."

(228) Az 1998. évi spanyol postatörvény nem határozza meg a Correos egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel való megbízásának időtartamát. A megbízás ugyanakkor 2011-ben véget ért, amikor a 2010. évi spanyol postatörvény hatályba lépett, így a megbízás tényleges tartama 12 év volt.

(229) Először is, a Bizottság nem úgy látja, hogy a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály e követelménye az e keretszabály hatálybalépését megelőző támogatás összeegyeztethetetlenségéhez vezet. A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabályban foglalt, korlátozott időtartammal kapcsolatos célkitűzés ugyanis az, hogy garantálják, az állam rendszeresen vizsgálja felül a piaci helyzetet annak ellenőrzésére, hogy még mindig indokolt-e a közszolgáltatás fenntartása, és hogy lehetővé tegye az e közszolgáltatás nyújtásáért zajló versenyt közbeszerzési szabályok alkalmazásával. Ez a célkitűzés nem áll fenn egy múltban megvalósított intézkedés tekintetében, ezért nem vezet az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért 2010-ig nyújtott kompenzáció összeegyeztethetetlenségéhez ([72]).

(230) Ráadásul a Bizottság megjegyzi, hogy a megbízás 12 éves időtartama nem tűnik túlzónak, és hasonló más uniós egyetemes szolgáltatókra alkalmazandó megbízási időszakokhoz ([73]).

(231) Elfogadható tehát, hogy a 12 éves időtartam nem haladja meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtása során a Correos által használt legfontosabb eszközök leírásához szükséges időt, amint azt a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály előírja.

([71]) Lásd a (28) preambulumbekezdést.
([72]) Ez a rendelkezés a múltban kezdődött és még folyamatban lévő intézkedésekre vonatkozik. Ilyen esetben előírható a megbízás módosítása, de akár megszüntetése is.
([73]) Lásd például: *La Poste* (Franciaország), *Poste Italiane* (Olaszország) és *ELTA* (Görögország): mindegyik esetben 15 év.

D. **Megfelelés a 2006/111/EK bizottsági irányelvnek** ([74])

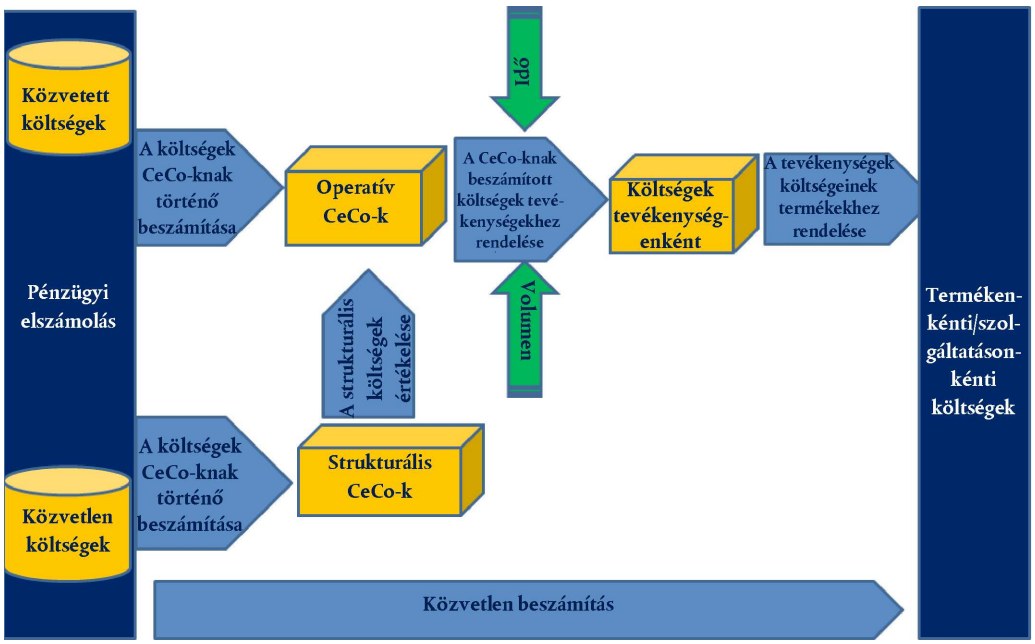
(232) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 18. pontja szerint „a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben a támogatás csak akkor tekinthető a belső piaccal összeegyeztethetőnek, ha a vállalkozás szükséges esetben megfelel a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, illetve egyes vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról szóló 2006/111/EK irányelvnek.”

(233) Az 1998. évi spanyol postatörvény 29. cikke külön elszámolást ír elő az egyetemes szolgáltató belső számviteli rendszerében.

(234) Ezt a kötelezettséget különösen az analitikus könyvelésről és az elszámolások elkülönítéséről szóló, 2004. július 12-i FOM/2447/2004 rendeleten keresztül hajtják végre. A Bizottság meggyőződött arról, hogy az említett rendeletben megállapított elvek a közvetlen és közvetett költségek allokációja tekintetében összhangban állnak a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály elveivel ([75]).

(235) Ezenfelül, az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban foglalt bizottsági kérésre válaszul a spanyol hatóságok részletes leírást adtak a Correos analitikus könyvelési rendszeréről, amelyet az ábra foglal össze.

A Correos költségallokációs rendszere

(236) A (235) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint a Correos költségelszámolási rendszere a tevékenységalapú költségelszámolásnak nevezett költségelszámolási módszert követi. A tevékenységalapú költségelszámolási rendszer a teljes mértékben felosztott költségallokációs módszer sajátos módszere, amely megfelel a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály alkalmazandó rendelkezéseinek ([76]) és összhangban áll a postai szolgáltatásokról szóló irányelv 14. cikkében a külön elszámolásra meghatározott ágazatspecifikus követelményekkel.

(237) A Correos analitikus modellje lényegében a következő szakaszokból áll:

(1) A beszámítandó költségek meghatározása az eredménykimutatás alapján: 2005-ben a beszámítható költségek megközelítőleg […] milliárd EUR-t tettek ki.

([74]) A Bizottság 2006/111/EK irányelve (2006. november 16.) a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, illetve egyes vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról (HL L 318., 2006.11.17., 17. o.).
([75]) Lásd a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 31. pontját.
([76]) Lásd a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 44. pontját.

(2) A költségek költségközpontoknak történő beszámítása:

a) A költségek egy csekély százalékát ([…]%, megközelítőleg […] millió EUR 2005-ben) közvetlenül a végtermékekhez rendelik.

b) A beszámítható költségek jelentős részét ([…]%, […] milliárd EUR) a költségközpontoknak (CeCo-k) számítják be.

A költségközpontok (2005-ben […] költségközpont volt) az analitikus könyvelési rendszer alapegységei. Ezeket a költségelszámolási szempontból releváns erőforrások fogyasztási egységeként lehet meghatározni.

A Correos analitikus könyvelési rendszere különbséget tesz a következők között:

— operatív CeCo-k: közvetlenül a végtermékhez és -szolgáltatásokhoz kapcsolódó erőforrásokat használnak (pl. postahivatal). 2005-ben a Correos analitikus könyvelési rendszerében […] operatív CeCo szerepelt. 2005-ben az operatív CeCo-knak […] milliárd EUR-t számítottak be.

— strukturális CeCo-k: náluk összpontosulnak a végtermékekhez és -szolgáltatásokhoz közvetlenül nem kapcsolódó strukturális költségek. Ezek különösen a támogatási, adminisztrációs, humánerőforrás-menedzsment és IT funkciókat látják el. 2005-ben a Correos analitikus könyvelési rendszerében 180 strukturális CeCo szerepelt. 2005-ben a strukturális CeCo-knak […] millió EUR-t számítottak be.

c) A strukturális CeCo-knak beszámított költségeket ezt követően az operatív CeCo-khoz osztják ki az operatív CeCo és a strukturális CeCo közötti okozati kapcsolat alapján.

(3) A költségközpontokhoz beszámított költségek tevékenységekhez rendelése:

A tevékenységek olyan homogén feladatok, amelyek célja végszolgáltatásokat nyújtani vagy támogatni azok teljesítését (pl. kézi válogatás, automata válogatás, szállítás...). 2005-ben a Correos analitikus könyvelési rendszerében 16 tevékenység szerepelt.

Az operatív CeCo-knak beszámított költségeket hozzárendelik a tevékenységekhez, a CeCo-k erőforrásainak a tevékenységek általi felhasználása alapján.

(4) A tevékenységek költségeinek hozzárendelése az egyes végtermékekhez és -szolgáltatásokhoz:

A költségeket a tevékenységek és a végtermékek vagy szolgáltatások közötti okozati kapcsolat alapján rendelik a végtermékekhez vagy -szolgáltatásokhoz.

(5) Az egyes végtermékek és -szolgáltatások bevételeinek meghatározása

A bevételek meghatározása során a következő lépéseket kell követni:

a) Először is, az eredménykimutatásból megállapítják a felosztandó bevételek összegét: 2005-ben a beszámítható bevétel megközelítőleg […] milliárd EUR-t tett ki.

b) E bevételek egy része ([…]%, […] milliárd EUR 2005-ben) a Correos számlázási rendszerében nyilvántartott közvetlen értékesítésnek felel meg, és közvetlenül hozzárendelhető a végtermékekhez és -szolgáltatásokhoz.

c) A bevétel fennmaradó részét ([…]%, […] milliárd EUR 2005-ben), amelyet nem tartanak nyilván a számlázási rendszerben, hanem más az eredete, egy százalékos táblázat alapján rendelik a végtermékekhez és -szolgáltatásokhoz, amely százalékos arányok a nyilvántartott bevételek és az e bevételeket termelő termékek és szolgáltatások közötti okozati kapcsolatról a Correos által készített tanulmányból származnak.

(6) Ily módon kiszámítható a végtermékenkénti és -szolgáltatásonkénti különbözet.

(238) A Bizottság megállapítja, hogy a Correos által bevezetett analitikus könyvelési rendszer megfelelő abból a szempontból, hogy elválasszák az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó és nem tartozó tevékenységeket, illetve az egyetemes szolgáltatási kötelezettségen belül a fenntartott és nem fenntartott tevékenységeket.

(239) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Correos megfelelt a 2006/111/EK irányelvnek.

A. **A kompenzáció összege**

A megfelelő számítási módszer

(240) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 21. pontja kimondja, hogy „az ellentételezés összege nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése során felmerülő nettó költség – és ezzel együtt az észszerű nyereség – fedezéséhez szükséges összeget". A keretszabály azt is megállapítja, hogy „(…)Amennyiben a vállalkozás az általános gazdasági érdekű szolgáltatáson kívül eső tevékenységeket is folytat, a figyelembe veendő költségek magukban foglalhatják a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséhez szükséges valamennyi közvetlen költségeket, továbbá az általános gazdasági érdekű szolgáltatások és az egyéb tevékenységek közös közvetett költségeinek arányos részét. Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokon kívül eső tevékenységek költségeinek magukban kell foglalniuk a vonatkozó közvetlen költségeket és a közös költségek arányos részét."

(241) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 24. pontja kifejti, hogy „A közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséhez szükséges vagy várhatóan szükséges nettó költséget a nettó elkerülhető költség módszerét alkalmazva kell kiszámítani, ahol ezt uniós vagy nemzeti jogszabály írja elő és ahol erre lehetőség van."

(242) A Bizottság úgy ítélte meg az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban, hogy mivel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény szerint nyújtott kompenzációt jogellenes támogatásként biztosították a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 2012. január 31-i hatálybalépése előtt, az említett keretszabály 69. pontja kifejezetten kizárja a 24. pont alkalmazását, így tehát azt, hogy az NAC-módszert lehessen alapul venni a jogellenes támogatás vonatkozásában.

(243) A 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 21. pontjához fűzött 2. lábjegyzet világossá teszi, hogy ha az NAC-módszer nem alkalmazható (vagy ebben az esetben nem alkalmazandó), a nettó költséget a közszolgálati kötelezettség ellátásával összefüggő költségek és bevételek különbözeteként kell meghatározni. Ezt a „költségallokációs módszert" a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály 28. és azt követő pontjai ismertetik. E módszert megfelelőnek tekintették az ÁGÉSZ-ért nyújtott kompenzáció kiszámításához a 2005-ös ÁGÉSZ-keretszabály szerint, amelyet 2005. november 29. és 2012. január 31. között kellett alkalmazni, és amely több, az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációról szóló bizottsági határozat alapjául szolgált abban az időszakban ([77]).

(244) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos kifejezetten vitatták ezt az érvet az észrevételeikben, azzal, hogy a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály nem akadályozza meg az NAC-módszer használatát, pusztán azt teszi lehetővé, hogy annak alkalmazását mellőzzék a keretszabály hatálybalépése előtt (lásd különösen a (98) preambulumbekezdést).

(245) A Bizottság úgy véli, hogy az NAC-módszer 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály hatálybalépése előtt nyújtott jogellenes támogatásra történő alkalmazásának elfogadása lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy előnyhöz jussanak az ilyen jogellenes támogatási intézkedés be nem jelentése révén, mivel választhatnának a költségallokáció és az NAC-módszer között, míg azok a tagállamok, amelyek az állami támogatási szabályok előírásai szerint bejelentették az ÁGÉSZ-kompenzációjukat, kötelesek lennének egyetlen módszert, nevezetesen a költségallokációs módszert alkalmazni. Ez a megközelítés tehát egyfelől lehetővé tenné Spanyolország számára, hogy előnyt szerezzen a bejelentési kötelezettség megszegéséből, másfelől az egyenlő bánásmód elvének megsértéséhez vezetne. A Bizottság tehát fenntartja, hogy csak a számviteli módszer használható ebben az esetben.

(246) Még ha el is fogadná azt, hogy a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabályban és a 2008/6/EK irányelvben előírt NAC-módszert lehetne alkalmazni ebben az esetben, amint az a (176)–(183) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a Bizottság úgy véli, hogy a spanyol módszer nem tekinthető az NAC-módszer hiteles alkalmazásának, ellentétben azzal, amit a spanyol hatóságok és/vagy a Correos állítanak.

(247) A spanyol módszer ezért elvitathatatlan érdemeitől függetlenül nem olyan módszer, amelyet a Bizottság valaha is elismert volna, sem a 2012-es ÁGÉSZ-keretszabály hatálybalépése előtt, sem azt követően.

(248) E körülmények között a Bizottság úgy véli, hogy az egyedül használható módszer az elszámolási módszer, amely az egyetlen referencia-módszer volt az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció idején, és amely az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációról szóló több bizottsági határozat alapját képezte.

([77]) Lásd a 2012/321/EU határozatot, valamint a 2012/636/EU határozatot.

Az észszerű nyereség megfelelő referenciaértékei

(249) A (167) preambulumbekezdésében kifejtettek szerint a bpost-ügyben hozott, 2012. január 25-i határozatában a Bizottság megállapította az észszerű nyereség tartományára irányadó referenciaértéket, amely az Unió valamennyi postai szolgáltatójára alkalmazandó.

(250) A spanyol hatóságok vitatták e referenciaértékek Correosra történő alkalmazását, és azzal érveltek, hogy minden ügyet egyedileg kell értékelni. A Bizottság felhívta a spanyol hatóságokat, hogy szolgáltassanak részletes információt a spanyol postapiacról, amelynek alapján meg lehetne vizsgálni, hogy alkalmazhatók-e a Correosra más referenciaértékek. Ilyen információ azonban nem érkezett. Következésképpen a Bizottság a szóban forgó ügyben az észszerű nyereségnek a bpost-ügyben megállapított referenciatartományát fogja alapul venni.

A spanyol hatóságok által javasolt alternatív módszer értékelése

(251) Amennyiben a Bizottság az elszámolási módszert alkalmazná az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzációra, a spanyol hatóságok érvei szerint a következő tényezőket kell figyelembe venni (lásd az 5.3.1. szakaszt):

— Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott és nem fenntartott ágazatának nyújtott kompenzáció elkülönített értékelése

— A túlkompenzáció Correos által fizetett osztalékokkal történő csökkentése.

(252) E javaslatokat a (253)–(263) preambulumbekezdés elemzi.

— Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott és nem fenntartott ágazatának nyújtott kompenzáció elkülönített értékelése

(253) A spanyol hatóságok azzal érveltek, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségen belül a fenntartott és nem fenntartott szolgáltatásokért a Correosnak nyújtott kompenzációt külön-külön kell értékelni.

(254) A spanyol hatóságok érveinek a hivatalos vizsgálati eljárásban történő elemzését követően a Bizottság arra jutott, hogy a fenntartott/nem fenntartott ágazat közötti különbségtétel elfogadható, mivel:

— A két eltérő ÁGÉSZ megkülönböztetését alátámasztó érvek észszerűek (különösen azzal összefüggésben, hogy a kötelezettségek teljesítése másként alakul az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatában, mint a nem fenntartott ágazatában);

— Ez a különbségtétel teljes mértékben összhangban áll azzal a módszerrel, amellyel az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációt kiszámították, amely módszerben egyértelműen elkülönítik a fenntartott és a nem fenntartott szolgáltatásokat, és amely jelentősen eltér a két ágazatban. Amint a spanyol hatóságok kifejtették, míg az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott szolgáltatásaira a költségallokációs módszert alkalmazták, a nem fenntartott szolgáltatások esetében egy másik megközelítést vettek alapul, amelyet a spanyol hatóságok az NAC-módszerrel azonosítottak. Noha a Bizottság nem osztja ezt a minősítést, egyetért azzal, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott ágazatára vonatkozó számítási módszer jelentősen eltér a nem fenntartott ágazatétól.

(255) A Bizottság hangsúlyozni kívánja, hogy e különbségtétel azzal jár, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott és nem fenntartott ágazatához nyújtott kompenzációt külön-külön kell értékelni, a két értékelés bármely későbbi összehangolása nélkül.

A különbségtétellel a Bizottság megerősíti, hogy az 5.3.1. szakaszban bemutatott eredmények helyesek:

— a Correos nem részesült túlkompenzációban az egyetemes szolgáltatási kötelezettség fenntartott szolgáltatásai tekintetében, mivel az értük nyújtott kompenzáció pontosan megegyezik a Correos nettó könyv szerinti költségeivel,

— a Correos túlkompenzációban részesült az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott szolgáltatásai tekintetében, amely az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazatáért nyújtott kompenzáció összegével egyenértékű, mivel e nem fenntartott szolgáltatások nyereségszintje mindig meghaladta a bpost-ügyben alapul vett, a maximális nyereségre irányadó referenciaértéket.

(256) A nem fenntartott szolgáltatások teljesítéséért a Correosnak nyújtott kompenzáció tehát 317 387 millió EUR-val egyenlő (névértéken).

— A túlkompenzáció Correos által fizetett osztalékokkal történő csökkentése.

(257) A spanyol hatóságok azzal érveltek, hogy a Correosnak nyújtott túlkompenzációt csökkenteni kell a Correos által 2004 és 2010 között fizetett osztalékkal (megközelítőleg 151 millió EUR).

(258) A Bizottság főszabály szerint nem gondolja, hogy az osztalék megfelelő eszköz lenne a túlkompenzáció csökkentésére, amint azt a Dansk Statsbaner ügyben ([78]) kifejtette. Ebben az ügyben ugyanakkor a Bizottság megérti, hogy a sajátos körülmények miatt az osztalékfizetés volt valószínűleg az egyetlen gyakorlati módja annak, hogy korlátozzák a Correos túlkompenzációjából eredő hatásokat, amely túlkompenzáció a nem fenntartott ágazatban a Correos által realizált magas nyereség miatt állt elő.

(259) A Bizottság először is egyetért azzal, hogy Spanyolország elegendő bizonyítékot szolgáltatott annak igazolására, hogy az osztalékfizetési döntés inkább a spanyol államtól származott (mint a Correos egyetlen részvényesétől), semmint magától a Correos vezetőségétől.

(260) Amellett, hogy az állam ezen osztalékot belefoglalta a költségvetésbe már jóval a kifizetés előtt, ami azt mutatta, hogy az állam kontrollálja a döntést, nehéz a Correos, mint vállalat azzal összefüggő gazdasági érdekét azonosítani, hogy osztalékot fizessen az államnak az említett időszakban. A vállalat azon tipikus ösztönzői, hogy részvényesét díjazza (befektetők vonzása, jövőbeni finanszírozás biztosítása, a vállalat megfelelő pénzügyi állapotának tanúsítása) nem tűnnek relevánsnak ebben a helyzetben, ahol az állam az egyetlen részvényes, és amelyben a vállalat számára garantált volt, hogy 2010-ig folyamatos finanszírozásban részesül az államtól. Ezekből az okokból, tekintettel az akkor hatályos konkrét jogi keretre, elfogadható, hogy az osztalékfizetési döntés lényegében az államtól ered, amely arra használta ezt az eszközt, hogy forrásokat vonjon el a vállalattól.

(261) Ami a spanyol államot illeti, következetlennek tűnhet, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért jelentős kompenzációt fizetett és ezzel egyidejűleg osztalékot szedett be, de érthető abban az összefüggésben, hogy az osztalék ténylegesen az esetleges túlkompenzáció csökkentésére szolgált, amelyet a Correos számára mindenképpen ki kellett fizetni a 2000-es Plan de Prestación szerint. Mivel ugyanis Spanyolország olyan közszolgáltatási szerződést kötött, amely automatikusan, a vállalat tényleges nyereségének szintjétől függetlenül határozza meg a Correosnak fizetendő kompenzációt, érthető, hogy az osztalékok ilyen körülmények között de facto egy visszakövetelési mechanizmus szerepét töltötték be.

(262) A Bizottság azt is figyelembe veszi, hogy ezek az osztalékok lényegében az egyetemes szolgáltatási kötelezettség túlkompenzált, nem fenntartott szolgáltatásaiból származnak, amelyek a Correos nyereségének forrását jelentették. Ráadásul a Correos, amely nagyon jövedelmező volt a megfelelő években, láthatóan nem húzott semmiféle hasznot az átmenetileg megtartott forrásokból: különösen nem vett fel bankhiteleket, amelyek esetében előnyt jelentett volna a jobb hitelképesség, és nem vásárolt fel más vállalatokat sem.

(263) Ilyen körülmények között a Bizottság elfogadja, hogy a Correosnak fizetett túlkompenzációt a Correos által 2004 és 2010 között folyósított osztalékokkal csökkentették.

(264) A 12. táblázat összefoglalja a névleges visszafizetendő összeg számítását:

12. táblázat

A túlkompenzáció kiszámítása

(millió EUR)

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Költségek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Lásd a 31. lábjegyzetet. Ha figyelembe is venné az osztalékokat ebben az esetben, a Bizottság a határozat (345) preambulumbekezdésében rámutatott arra, hogy „*az osztalékpolitika nem feleltethető meg a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért járó ellentételezés kiigazítását és a túlkompenzáció elkerülését lehetővé tevő visszafizettetési záradéknak*”.

(millió EUR)

Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség nem fenntartott ágazata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Összesen
Nettó költség = költségek – bevételek	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Észszerű nyereség (7,4 %-os ROS alapján)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettó költség + észszerű nyereség	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
A Correosnak előirányzott kompenzáció	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
A Correosnak kifizetett kompenzáció	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Túlkompenzáció = kifizetett kompenzáció – előirányzott kompenzáció	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Beszámított osztalék	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Kiigazított túlkompenzáció = túlkompenzáció – osztalékok	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. KÖVETKEZTETÉS

(265) A Bizottság megállapítja először is, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzációk jogellenes állami támogatásnak minősülnek.

(266) Ezenfelül, az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott e kompenzációk a Szerződés 106. cikke (2) bekezdése értelmében összeegyeztethetetlen támogatások, mivel túlkompenzálták a Correost.

(267) Az osztalék levonását követően a túlkompenzáció 166,122 millió EUR.

(268) A ténylegesen visszafizetendő összeg adókiigazítást ([79]) is figyelembe vehet, a visszafizettetési közlemény ([80]) előírásai szerint, amely 50. pontjában kimondja, hogy „a visszafizetendő összeg meghatározása érdekében a nemzeti hatóságok figyelembe vehetik az adórendszer kihatását. Amennyiben a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás kedvezményezettje a kapott összeg után adót fizetett, a nemzeti hatóságoknak lehetőségük van arra, hogy – a nemzeti adózási szabályokkal összhangban – a korábban kifizetett adó figyelembevételével csupán a felvett nettó összeget fizettessék vissza a kedvezményezettel. A Bizottság véleménye szerint az ilyen esetekben a nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a kedvezményezett ne részesülhessen további adókedvezményben arra hivatkozva, hogy a visszafizetés következtében csökkent az adóköteles jövedelme, mivel ezáltal a visszafizetés nettó összege alacsonyabb lenne az eredetileg felvett nettó összegnél.”

(269) A ténylegesen visszafizetendő összeg tekintetében tehát figyelembe lehet venni adókiigazítást, feltéve, hogy Spanyolország tiszteletben fogja tartani a visszafizettetési közlemény 50. pontjában megállapított feltételeket. Ez az összeg az arra az időszakra számított kamatokat is tartalmazza, amely azon a napon kezdődik, amikor az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott egyes kompenzációkat a Correos rendelkezésére bocsátották és azok visszafizetésével ér véget.

([79]) A spanyol hatóságok jelezték szándékukat, hogy adókiigazítást kérnek a visszafizetendő összeg kiszámításakor.
([80]) A Bizottság közleménye – A tagállamokat a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról (HL C 272., 2007.11.15., 4. o.).

7.2. *A CORREOS SZÁMÁRA BIZTOSÍTOTT ADÓMENTESSÉGEK: INGATLANADÓ (IBI) ÉS A GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGEKET TERHELŐ ADÓ (IAE)*

7.2.1. ÁLLAMI TÁMOGATÁS A SZERZŐDÉS 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

7.2.1.1. ***Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott intézkedések***

(270) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az intézkedést valamely tagállamnak kell végrehajtani vagy állami forrásból kell megvalósítani, bármilyen legyen is annak formája. Az adóbevétel csökkenése egyenértékű az állami források költségvetési kiadások formájában történő felhasználásával.

(271) Amint azt a Bíróság a *Banco Exterior de España* ítéletben megállapította, az olyan intézkedés, amelyen keresztül az állami hatóságok bizonyos vállalatoknak adómentességet biztosítanak, amely – noha nem jár állami források kiutalásával – az ebben részesülő kedvezményezetteket kedvezőbb pénzügyi helyzetbe hozza a többi adóalanyhoz képest, megtestesíti a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „állami forrás" fogalmát ([81]).

(272) Azzal, hogy mentesítették a Correost az ingatlanadó és a gazdasági tevékenységeket terhelő adó alól, a spanyol hatóságok olyan bevételről mondtak le, amely állami forrásnak minősül.

(273) A Bizottság tehát úgy látja, hogy ezek az adómentességek állami források elvesztésével járnak, ebből következően azokat az állam állami forrásokból nyújtja.

(274) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos megjegyzéseikben azzal érveltek, hogy az IBI-mentesség nem az államnak tudható be, mivel nemzeti bíróságok határozatainak eredménye, és nem maga az állam döntött róla (lásd a (67) és a (102) preambulumbekezdést).

(275) A Bizottság nem ért egyet ezzel az érveléssel, ugyanis azokban az esetekben, amikor egy közigazgatási szerv előnyt nyújt egy kedvezményezettnek, az intézkedés a meghatározásból adódóan az államnak tudható be, még akkor is, ha a szóban forgó szerv más közigazgatási szervektől jogi függetlenséget élvez ([82]). Így tehát a nemzeti bíróságok ítéletein keresztül nyújtott támogatás az államnak tudható be, ezért állami támogatásnak minősülhet.

7.2.1.2. ***Egy vállalkozásnak biztosított szelektív gazdasági előny***

A. **A vállalkozás fogalma**

(276) Amint a (162) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a Correost vállalkozásnak kell tekinteni az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körébe tartozó, az adómentesség tárgyát képező szolgáltatások nyújtása tekintetében.

B. **Gazdasági előny**

(277) Nem játszik szerepet az intézkedés pontos formája annak megállapításakor, hogy az gazdasági előnyhöz juttatja-e a vállalkozást ([83]). Az előny fogalma nemcsak pozitív előnyöket foglal magában, hanem olyan támogatásokat is, amelyek különböző formában enyhítik a szokásos esetben a vállalkozás költségvetéséből fizetendő díjak mértékét ([84]). Így a gazdasági terhek (köztük az adókötelezettségek) enyhítése is előnynek minősülhet.

(278) A Correost részben vagy teljes mértékben mentesítették bizonyos adók, így az IBI és az IAE alól, míg más, szintén postai szolgáltatások nyújtását magában foglaló gazdasági tevékenységet végző vállalkozások elvben teljesen ezen adó hatálya alatt állnak. A Correos tehát a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában gazdasági előnyben részesül.

(279) A Correosnak juttatott adómentességek csökkentik a Correos szokásos üzemi költségei körébe tartozó terheket. Ebből következően előnyhöz juttatják a Correost az IBI vagy az IAE hatálya alá tartozó olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek nem részesülhetnek ezen adómentességekben.

([81]) A Bíróság 1994. március 15-i ítélete, *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, 14. pont.
([82]) A Törvényszék 1996. december 12-i ítélete, Air France kontra Bizottság, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, 62. pont.
([83]) A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 84. pont.
([84]) A Bíróság 1961. február 23-i ítélete, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg kontra az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága*, 30/59, ECLI:EU:C:1961:2, 19. o.; a Bíróság 2001. november 8-i ítélete, *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, 38. pont.

C. **Szelektivitás**

(280) Az intézkedés szelektív, amennyiben előnyben részesít bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

(281) Az eltérő adóztatást a szelektivitás fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlat fényében kell vizsgálni ([85]). Az adóintézkedés első látásra szelektív, ha eltér az általános (vagy referencia-) adórendszertől. E tekintetben azt kell vizsgálni, hogy az intézkedés előnyben részesít-e bizonyos vállalkozásokat más olyan vállalkozásokkal szemben, amelyek hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak a referencia-adórendszer célkitűzésének fényében. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint egy első látásra szelektív intézkedést indokolhat az adórendszer logikája. Ugyanakkor e tekintetben csak az adórendszerben benne rejlő indokok vehetők figyelembe, külső politikai okok nem. Ha az első látásra szelektív intézkedés nem indokolható az adórendszer logikájával, az szelektív előnynek minősül, és ha a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében megállapított összes többi feltétel teljesül, az intézkedés az említett rendelkezés értelmében állami támogatás ([86]).

Ingatlanadó (IBI)

Referenciakeret

(282) A referencia-adórendszer (vagy referenciakeret) meghatározása különösen fontos az adóintézkedések esetében, mivel az előny fennállását csupán egy ún. „általános" adóztatáshoz viszonyítva lehet megállapítani ([87]).

(283) Jelen esetben a referenciakeret a 2004. március 5-i 2/2004. királyi törvényerejű rendeletben megállapított IBI. E törvényből az olvasható ki, hogy az általános szabályok szerint a vállalkozások, más természetes és jogi személyekkel együtt, az IBI hatálya alá tartoznak a vidéki és városi, illetve sajátos jellemzőkkel rendelkező ingatlanok feletti, a 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 61. cikkében meghatározott tulajdonjogok tekintetében.

A referenciakerettől való eltérés

(284) A királyi törvényerejű rendelet 60. cikke szerint az IBI „*közvetlen tárgyi adó, amelyet az ingatlan értékére vetnek ki az e királyi törvényerejű rendeletben meghatározott feltételekkel*". Az IBI esetén az adófizetési kötelezettség a 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 61. cikkében megállapított, vidéki vagy városi ingatlanon vagy egyedi jellemzőkkel rendelkező ingatlanon fennálló bármilyen jogra ([88]) való jogosultság alapján keletkezik. Az IBI-t nem tevékenységre vetik ki, hanem az ingatlan értékére.

(285) Az 1998. évi postatörvény 19. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint a 2010. évi postatörvény 22. cikkének (2) bekezdése szerint a Correos elvben mentesül a gazdasági tevékenységeket terhelő adó alól a fenntartott szolgáltatásokkal (1998. évi postatörvény), illetve az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel (2010. évi postatörvény) összefüggésben. Jóllehet a spanyol hatóságok azzal érvelnek, hogy az IBI nem kapcsolódik közvetlenül konkrét gazdasági tevékenységhez, ezért a Correos nem részesülhetne mentességben, a Correos a gyakorlatban panaszt nyújtott be a helyi bíróságokhoz, mivel úgy vélte, bizonyos települések postahivatalai tekintetében jogosult IBI-mentességre.

(286) A Correosra alkalmazandó IBI-mentesség eltér a Spanyolországban alkalmazandó általános IBI-rendszertől, és szelektív előnyhöz juttatja a Correost. Az adómentesség alkalmazásával az ingatlanügyletekben más vállalkozásokhoz hasonlóan részt vevő Correos ugyanis olyan adókedvezményben részesül, amelyre más vállalatok nem jogosultak. Az intézkedés így eltér az általános IBI-adórendszertől, amennyiben különbséget tesz olyan gazdasági szereplők között, akik az IBI-adórendszer céljának fényében (amely a vidéki és városi ingatlanon fennálló, a 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 61. cikkében megállapított tulajdonjogok megadóztatásában áll) hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak ([89]).

([85]) A Bíróság 2011. szeptember 8-i ítélete, *Paint Graphos és társai*, C-78/08–C-80/08 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2011:550, 49. és azt követő pontok.
([86]) Lásd: a Bíróság 2001. november 8-i ítélete, *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598.
([87]) A Törvényszék 2008. december 18-i ítélete, *Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság*, T-211/04 P és T-215/04 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2008:595, 80. pont.
([88]) Igazgatási koncesszió magán az ingatlanon vagy azon közszolgáltatások felett, amelyre az ingatlant használják, bérleti jog, haszonélvezeti jog és tulajdonjog.
([89]) Lásd többek között: a Bíróság 2006. szeptember 6-i ítélete, *Portugália kontra Bizottság*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511, 56. pont; a Bíróság 2011. szeptember 8-i ítélete, *Paint Graphos*, C-78/08–C-80/08 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2011:550, 49. pont.

Az adórendszerben rejlő logika

(287) A Bizottság előzetesen megállapítja, hogy a Correosra alkalmazandó IBI-mentesség első látásra szelektív. Ugyanakkor továbbra is meg kell határozni (a (281) preambulumbekezdésben említettek szerint), hogy az IBI alóli mentesség indokolható-e az IBI-rendszer jellegével vagy általános felépítésével, és igazolni kell, hogy az intézkedés közvetlenül az adórendszer alap- vagy vezérelveiből következik.

(288) A spanyol hatóságok és/vagy a Correos sem az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozat elfogadása előtt, sem a hivatalos vizsgálati eljárás során nem közöltek olyan érvet, amely bizonyítaná, hogy az IBI alóli mentesség az IBI-rendszer vezérelvének alkalmazásából eredne. A Bizottság sem tudott ilyen indokot találni. Az IBI-rendszerben rejlő logika a 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 61. cikkében megállapított, vidéki vagy városi ingatlanon vagy egyedi jellemzőkkel rendelkező ingatlanon fennálló tulajdonjog megadóztatása. Az IBI alóli teljes mentesség kizárólag Correosra történő alkalmazása nem illeszkedik az IBI-rendszer logikájába.

Következtetés

(289) mivel a spanyol hatóságok a hivatalos vizsgálati eljárás során nem mutattak be olyan érvet, amely cáfolná a Bizottság értékelését, a Bizottság megerősíti az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban megállapított azon előzetes következtetést, amely szerint a Correosnak juttatott IBI-mentesség szelektív előnyt biztosít a számára, amely nem indokolható az IBI-rendszer jellegével és logikájával.

A gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE)

Referenciakeret

(290) A 2/2004. királyi törvényerejű rendelet 78. cikkéből az következik, hogy a gazdasági, üzleti, szakmai vagy művészeti tevékenységet végző vállalkozások IAE-adóalanynak minősülnek. A postai szolgáltatásokat és a távközlést terhelő IAE-t az 1990. szeptember 28-i 1175/1990. királyi törvényerejű rendelet 847. tarifacsoportja (postai szolgáltatások és távközlés) állapítja meg. Ennek megfelelően a referenciakeret a 2004. március 5-i 2/2004. királyi törvényerejű rendeletben megállapított IAE.

A referenciakerettől való eltérés

(291) Az 1175/1990. királyi törvényerejű rendelet; 847. tarifacsoportjához fűzött 3. megjegyzés szerint a Correos állami vállalat jogosult a 847. tarifacsoportba (postai szolgáltatások és távközlés) tartozó vállalkozások tekintetében megállapított adóösszeg mindössze 50 %-át megfizetni.

(292) A Correos részleges IAE-mentessége eltérést jelent az általában a gazdasági, üzleti, szakmai és művészeti tevékenységre és különösen a postai szolgáltatásokra és a távközlésre alkalmazandó IAE-rendszertől. A mentesség tehát úgy tekinthető, hogy szelektív előnyhöz juttatja a Correost. Az 50 %-os adómentesség alkalmazásával ugyanis a Correos, amely általában gazdasági tevékenységet folytat és különösen postai szolgáltatásokat nyújt, olyan adókedvezményben részesül, amelyre általában más vállalkozások és konkrétabban a postai szolgáltatók nem jogosultak. Az intézkedés tehát eltér az általában valamennyi vállalkozásra és közelebbről a postai és távközlési szolgáltatókra alkalmazandó általános IAE-rendszertől, amennyiben különbséget tesz olyan gazdasági szereplők között, akik az IAE célkitűzésének fényében (amely a gazdasági tevékenység végzésének megadóztatása) hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak ([90]). A Bizottság tehát megállapítja, hogy a Correosra alkalmazandó részleges IAE-mentesség első látásra szelektív.

Az adórendszerben rejlő logika

(293) Meg kell tehát határozni a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban, hogy a Correosnak biztosított IAE-mentesség indokolható-e az IAE-rendszer jellegével vagy általános felépítésével, és igazolni kell, hogy az intézkedés közvetlenül az adórendszer alap- vagy vezérelveiből következik.

([90]) Lásd többek között: a Bíróság 2006. szeptember 6-i ítélete, *Portugália kontra Bizottság*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511, 56. pont; a Bíróság 2011. szeptember 8-i ítélete, *Paint Graphos*, C-78/08–C-80/08 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2011:550, 49. pont.

(294) A Correos azzal érvel, hogy az IAE-mentességet az IAE-rendszer logikája indokolja, mivel az IAE-ben rejlő logika azt diktálná, hogy a gazdasági tevékenységeket azért adóztassák meg, hogy beavatkozzanak az áruk vagy szolgáltatások termelésébe vagy forgalmazásába, és a Correos nemcsak áruk vagy szolgáltatások termelésében álló gazdasági tevékenységet folytat, hanem közszolgáltatást is nyújt, például az egyetemes szolgáltatási kötelezettség körében, amely nem gazdasági célt követ (lásd a (70) preambulumbekezdést).

(295) A Bizottság ezzel az érvvel nem tud egyetérteni. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítése gazdasági tevékenység, és az egyetemes szolgáltatási kötelezettségre irányuló adómentességet állami támogatásnak kell tekinteni, ami összeegyeztethető lehet, ha megfelel az összeegyeztethetőséggel kapcsolatos ÁGÉSZ-szabályoknak. Ez az érv ellentétesnek látszik a Correos azon kérésével, hogy az IAE- és az IBI-mentességet ne az 1998. vagy a 2010. évi postatörvény fényében értékeljék, amelyek a Correost megbízzák az egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel, hanem közvetlenül az egyes adókra irányadó jogszabályra hivatkozzanak (lásd a (66) preambulumbekezdést). A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy a Correos nem érvelt azzal, hogy az IAE-mentesség az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció lenne.

(296) Következésképpen a Bizottság úgy tekinti, hogy nem bizonyított, hogy az IAE-mentességet az IAE-rendszer logikája indokolná.

Következtetés

(297) A Bizottság megerősíti az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban megállapított következtetést, amely szerint a Correosnak nyújtott részleges IAE-mentesség olyan szelektív előny, amely nem indokolható az IAE-rendszer jellegével és logikájával.

7.2.1.3. ***A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás***

(298) A (204) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Correos javára szóló bármely intézkedés érintheti a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet.

7.2.1.4. ***Következtetés***

(299) A fenti megfontolások alapján a Bizottság megerősíti azt az előzetes értékelését, hogy a Correosnak nyújtott IBI- és IAE-mentesség megfelel a kumulatív állami támogatási kritériumoknak, így állami támogatásnak minősül a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

7.2.2. LÉTEZŐ VAGY ÚJ TÁMOGATÁS

(300) Ami az IBI-mentességet illeti, az adómentességet a Correos 2008 és 2013 között kapta, tehát Spanyolország 1986-os uniós csatlakozását követően. Az ingatlanadó-mentesség tehát nem tekinthető létező támogatásnak.

(301) Az IAE-mentességről szólva, ezt az adót az 1988. december 28-i, a helyi pénzügyeket szabályozó 39/1988. törvény 79–92. cikke írta elő. Az adót Spanyolország uniós csatlakozása után vezették be. Az IAE-mentesség tehát rendes körülmények között nem tekinthető létező támogatásnak.

(302) Megjegyzendő, hogy a spanyol hatóságok és/vagy a Correos azzal érvelnek, hogy az IAE-mentesség létező támogatás, mivel az úgynevezett engedélyezési illetékből ered, amely az 1966. december 29-i 3313/1966. rendelettel elfogadott, tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó módozata volt (lásd a (71) és (103) preambulumbekezdést).

(303) A spanyol hatóságok nem szolgáltattak információt a Bizottság számára, amely igazolná az 1966-os, tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó és a nagyon sajátos rendszert bevezető, 1988-as IAE közötti folytonosságot (lásd a (42)–(44) preambulumbekezdést). Még ha feltételeznénk is, hogy az 1988-ban bevezetett IAE az 1966-os tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó folytatása, a Bizottság

megjegyzi, hogy a spanyol hatóságok azt is elismerik, hogy a Correos teljes mentességet kapott az 1966-os, tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó alól, mint jellegénél fogva közigazgatási szerv (lásd a (103) preambulumbekezdést). A Correos közigazgatási szerv volt 1990-ig (lásd a (22) preambulumbekezdést), így elvben soha nem tartozott az 1966-os, tevékenységek, kereskedelmi és ipari hasznok utáni adó hatálya alá, míg az IAE-rendszer egyértelműen egy egyedi adózási kategóriába sorolta a Correost, és a Correos e kategória értelmében a fizetendő összeg 50 %-a alól mentesült.

(304) A Bizottság tehát fenntartja álláspontját, hogy az IAE-mentesség nem minősül létező támogatásnak.

7.2.3. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS JOGSZERŰSÉGE

(305) A Bizottság megjegyzi, hogy az IBI- és az IAE-mentességet nem jelentették be a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdése alapján.

(306) A Correosnak nyújtott adómentességek tehát jogellenes támogatásnak minősülnek az (EU) 2015/1589 rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében.

7.2.4. A BELSŐ PIACCAL VALÓ ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG

(307) Az állami támogatást összeegyeztethetőnek kell nyilvánítani a belső piaccal, ha a Szerződés 107. cikkének (2) bekezdésében ([91]) felsorolt bármely kategóriába tartozik, és összeegyeztethetőnek lehet tekinteni a belső piaccal, ha a Bizottság megállapítja, hogy a Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésében ([92]) megadott kategóriák bármelyikébe sorolható. A támogatást nyújtó tagállamra hárul azonban annak bizonyítása, hogy a támogatás a Szerződés 107. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján összeegyeztethető a belső piaccal.

(308) A Bizottság megjegyzi, hogy az IBI- és az IAE-mentesség olyan költségek alól mentesíti a Correost, amelyeket általában viselnie kellene a napi irányítás vagy a szokásos tevékenységei során. Más szóval, e mentességek működési támogatásnak minősülnek, időbeli korlát nélkül. Főszabályként a működési támogatás nem tekinthető összeegyeztethetőnek a belső piaccal a Szerződés 107. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján.

(309) Ráadásul a spanyol hatóságok nem terjesztettek elő érvet az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozat elfogadása előtt vagy a hivatalos vizsgálati eljárás során, amely igazolná, hogy a Correos számára nyújtott IBI- és IAE-mentesség a Szerződés 107. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alá tartozhatna.

(310) A spanyol hatóságok azt sem indokolták az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozat elfogadása előtt vagy a hivatalos vizsgálati eljárás során, hogy az IBI- vagy az IAE-mentesség (amely – akárhogy is – nemcsak az ÁGÉSZ-re, hanem a tisztán kereskedelmi tevékenységekre is vonatkozik) összeegyeztethető lenne a 106. cikk (2) bekezdésével.

7.2.5. KÖVETKEZTETÉS

(311) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy az IBI- és az IAE-mentesség összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, és a megfelelő összegeket vissza kell fizetni.

(312) A Correos e tekintetben azzal érvel, hogy még ha a Bizottság azt is állapítaná meg, hogy az IBI-mentesség összeegyeztethetetlen, azt nem lehet visszafizettetni a jogerő elve miatt, amelyből eredően a Correos szerint a spanyol Legfelsőbb Bíróság ítélete nem támadható meg többé (lásd a (69) preambulumbekezdést).

(313) A Bizottság ebben a kérdésben nem ért egyet a Correos álláspontjával.

([91]) A Szerződés 107. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek a következőkre vonatkoznak: a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás; b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás; és c) a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területeinek nyújtott támogatás.

([92]) A Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivételek a következőkre vonatkoznak: a) az egyes térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás; b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás; c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás; d) a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás; és e) a Tanács határozata által meghatározott támogatás.

(314) Először is, a spanyol Legfelsőbb Bíróság nem hozott ítéletet a helyi bíróságok által odaítélt IBI-mentességekben rejlő támogatás meglétéről vagy hiányáról (lásd a (40) és a (41) preambulumbekezdést). A Legfelsőbb Bíróság egyetlen következtetése az volt, hogy az IBI-mentességek nem voltak indokoltak. A spanyol hatóságok által kifejtettek szerint e bíróságnak nincs hatásköre, hogy elrendelje a visszafizetést. A jogerő tehát nem hívható fel ebben az összefüggésben, hiszen valójában nincs olyan ítélet, amely szerint a Correosnak nem szabad visszafizetnie a megfelelő összegeket.

(315) Másodszor, a támogatás összeegyeztethetőségének értékelése a Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik, és amennyiben állami támogatásról van szó, a nemzeti bíróságok saját maguk nem dönthetnek az összeegyeztethetőségről és a visszafizettetésről.

(316) Az IBI-mentesség tekintetében a visszafizetendő összeg névértéken a Correos számára a helyi bíróságok által 2008 és 2013 között nyújtott mentesség összegének felel meg, azaz 752 840,50 EUR. A ténylegesen visszafizetendő összeg az arra az időszakra számított kamatokat is tartalmazza, amely azon a napon kezdődik, amikor a Correosnak adó-visszatérítést fizettek és a tényleges visszafizetés napján ér véget.

(317) A részleges IAE-mentesség visszafizetendő összege névértéken a Correosnak 2004 és 2017 között nyújtott IAE-csökkentés teljes összegével egyenlő: 113 591,24 EUR-t tesz ki. A ténylegesen visszafizetendő összeg az arra az időszakra számított kamatokat is tartalmazza, amely azon a napon kezdődik, amikor a Correos a csökkentett IAE-t megfizette, és a tényleges visszafizetés napján ér véget.

7.3. *A 2004-BEN, 2005-BEN, ILLETVE 2006-BAN BIZTOSÍTOTT HÁROM TŐKEEMELÉS*

7.3.1. ÁLLAMI TÁMOGATÁS A SZERZŐDÉS 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

(318) A spanyol hatóságok azzal érveltek, hogy a Correosnak 2004-ben (16 millió EUR), 2005-ben (16 millió EUR) és 2006-ban (16 millió EUR) nyújtott három tőkeemelés megfelel a piacgazdasági befektető elvének, ezért nem minősül állami támogatásnak.

(319) A spanyol hatóságok szerint e tőkeemelések a Correos 2001–2006-os stratégiai üzleti tervének részét képezték, és a postapiac lassulását voltak hivatottak ellentételezni. Magukban foglaltak a Correos infrastruktúrájába, szervezeti felépítésébe és automatizálási folyamatába történő beruházásokat.

(320) A Bizottság által az eljárás megindításáról szóló, 2016. évi határozatban kifejtett kétségek nyomán a spanyol hatóságok további érveket szolgáltattak a Bizottság számára a piacgazdasági befektető elvének való megfelelés alátámasztására (lásd a 4.1.3. szakaszt), nevezetesen:

— a Correos kilátásai – előzetes többéves tervek alapján – jók voltak a beruházás pillanatában. Különösen a 2004–2006-os többéves tervek a Correos jövedelmezőségének javulását jelezték előre, szemben a beruházás elmaradása esetére a nyereség változatlanságával. Ebben az értelemben a tőkeemelések kulcsszerepet töltöttek be a vállalat előzetes, előre jelzett jövedelmezőségének elérésében,

— a vállalat korszerűsítése következetes üzleti döntés volt, amelyet bármely részvényes elfogadott volna, konkrétabban: 2004–2006 között a beruházási aktivitás magasabb volt, mint az 1994–2004-es időszak átlaga, ezért a tőkeemelés a további finanszírozás iránti szükségletre adott válasz része volt,

— a vállalat nyereséget termelt a beruházásokat követően (az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért a Correosnak nyújtott kompenzációt nem számítva is),

— egy előzetes adatokon alapuló utólagos független tanulmány (az Ernst & Youngtól) azt állapította meg, hogy a spanyol állam Correosba történő beruházásának várható megtérülése meghaladja a beruházás idején jelentkező tőkeköltséget.

(321) A Bizottság egyetért azzal, hogy a részben a spanyol állam által finanszírozott, Correosba történő beruházások olyan tipikus korszerűsítési intézkedések, amelyeket a postaágazatban a postai levelezési piac lassulására válaszul vezettek be. Az állam döntései többéves terveken alapultak, amelyek egyértelműen előre jelezték a Correos jövedelmezőségének javulását, amelyet később a tények is igazoltak. Az Ernst & Young tanulmánya szintén megerősíti, hogy a beruházás az adott időben észszerű gazdasági döntés volt.

7.3.2. KÖVETKEZTETÉS

(322) A Bizottság meglátása szerint a 2004 és 2006 közötti tőkeinjekciók megfelelnek a piacgazdasági befektető elvének, ezért nem minősülnek állami támogatásnak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

7.4. *A CORREOSNAK A VÁLASZTÁSOK SZERVEZÉSÉHEZ NYÚJTOTT KOMPENZÁCIÓ*

7.4.1. ÁLLAMI TÁMOGATÁS A SZERZŐDÉS 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

7.4.1.1. ***Az államnak betudható és állami forrásokból finanszírozott intézkedések***

(323) A kompenzációt közvetlenül az állami általános költségvetésből fizetik, az az államnak tudható be, és állami forrásból nyújtják.

7.4.1.2. ***Egy vállalkozásnak biztosított szelektív gazdasági előny***

A. **A vállalkozás fogalma**

(324) Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Szerződés 107. cikke nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az állam „közhatalmat gyakorol” ([93]), vagy amikor közjogi jogalanyok „hatósági jogkörükben járnak el” ([94]). Egy jogalany akkor tekinthető közhatalmat gyakorlónak, ha a szóban forgó tevékenység az állam alapvető funkcióinak részét képezi, vagy ezekhez a funkciókhoz jellegénél, céljánál és a rá vonatkozó szabályoknál fogva kapcsolódik ([95]). Általában – kivéve, ha az érintett tagállam piaci mechanizmusok alkalmazása mellett dönt – azok a tevékenységek, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egy hatóság előjogaihoz és amelyeket az állam gyakorol, nem minősülnek gazdasági tevékenységeknek.

(325) A szóban forgó ügyben a Correos által nyújtott szolgáltatások a választási eljárás szabályozásával és megszervezésével kapcsolatos állami kötelezettség részei, amely eljárás elismeri a személyesen vagy postai úton történő szavazáshoz való jogot. A spanyol hatóságok és/vagy a Correos azzal érvelnek, hogy a Correos által a választások szervezésével összefüggésben végzett tevékenységeket állami előjogoknak kellene tekinteni, ezért a Correos nem tekinthető vállalkozásnak e tevékenységek ellátása során (lásd a (79)–(81), (118) és (119) preambulumbekezdést).

(326) A Bizottság úgy véli, hogy a közvetlenül a szavazási eljáráshoz kötődő tevékenységek, köztük a postai szavazatok kezelése, az anyagoknak (pl. szavazói nyilvántartási kártyák) a Választási Nyilvántartási Iroda általi kiküldése, valamint a választási dokumentumok begyűjtése a szavazatszámlálás lezárásával az állam lényegi funkciói. Következésképpen, a Bizottság egyetért a spanyol hatóságokkal abban, hogy e tevékenységek nem tekinthetők gazdasági tevékenységnek, és hogy finanszírozásuk nem állami támogatás, mivel e tevékenységek tekintetében a Correos nem minősíthető vállalkozásnak.

(327) Ugyanakkor, a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok postai kezelését tekintve más a helyzet. A Poste Italiane ügyben ([96]) hozott határozatában a Bizottság úgy tekintette, hogy a választási anyagok Poste Italiane általi terjesztése csökkentett, támogatott díj mellett gazdasági tevékenységnek minősül, így az e szolgáltatásért nyújtott kompenzáció állami támogatás. Ez az intézkedés nagyon hasonló az olasz rendszerhez (azaz a választás jelöltjei brosúrákat küldhetnek a szavazóknak csökkentett díj mellett, bizonyos feltételek szerint, az állam pedig kompenzálja a postai szolgáltatót a fennmaradó költségekért), és egyértelműen elválasztható a Correos által végzett, a szavazási eljáráshoz közvetlenül kötődő nem gazdasági tevékenységektől. Ennek megfelelően, a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok postai kezelésével összefüggésben a Correost a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában vállalkozásnak kell tekinteni.

([93]) A Bíróság 1987. június 16-i ítélete, *Bizottság kontra Olaszország*, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7. és 8. pont.
([94]) A Bíróság 1988. május 4-i ítélete, *Bodson*, C-30/87, ECLI:EU:C:1988:225, 18. pont.
([95]) Lásd különösen: a Bíróság 1994. január 18-i ítélete, *SAT*, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, 30. pont; a Bíróság 1997. március 18-i ítélete, *Calì & Figli*, C-343/95, ECLI:EU:C:1997:160, 22–23. pont.
([96]) Lásd az SA.33989. (2012/NN.) számú – az Olaszország által a Poste Italiane javára végrehajtott intézkedés ügyben hozott bizottsági határozatot.

(328) Tekintettel a szolgáltatás tartalmára, más postai szolgáltatók szintén képesek lehetnek arra, hogy e szolgáltatást állami kompenzáció fejében biztosítsák ([97]). Ezt az is bizonyítja, hogy a választás jelöltjei jelenleg az állam által létrehozott rendszert veszik igénybe (így a Correost választják), hogy brosúráikat kiküldjék, mivel így küldeményenként alacsony árat kell fizetniük. Ugyanakkor, ha polgáronként egynél több küldeményt kívánnak küldeni, a teljes árat kell kifizetniük, és ekkor szabadon választhatnak a Correos vagy más postai szolgáltatók között (különösen a városi térségekben).

B. **Gazdasági előny**

(329) A politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok postai kezeléséért a Correosnak kifizetett kompenzáció célja, hogy fedezze a szóban forgó szolgáltatás teljesítése során a Correosnál felmerült nettó költségek egészét vagy egy részét. A kompenzáció nélkül a Correosnak saját magának kellene viselnie e költségeket. A kompenzáció tehát előnyt jelent a Correos számára, hiszen olyan teher alól menti fel, amelyet a kompenzáció nélkül viselnie kellene.

C. **Szelektivitás**

(330) Az intézkedés egyértelműen szelektív, mivel csak egyetlen vállalkozást juttat előnyhöz: a Correost.

7.4.1.3. ***A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás***

(331) A (204) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Correos javára szóló bármely intézkedés érintheti a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet.

7.4.1.4. ***Következtetés***

(332) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a választás jelöltjei által kiküldött választási anyagok Correos általi terjesztésének finanszírozása az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül.

7.4.2. LÉTEZŐ VAGY ÚJ TÁMOGATÁS

(333) A spanyol hatóságok és a Correos szerint (lásd a (83)–(85) és a (121) preambulumbekezdést), amennyiben a választás jelöltjei választási anyagainak terjesztéséhez nyújtott finanszírozás támogatásnak minősülne, az létező támogatás, mivel megelőzi Spanyolországnak az Európai Gazdasági Közösséghez való 1986-os csatlakozását.

(334) A spanyol hatóságok kifejtik különösen, hogy a választási jelöltek számára a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció 1977 óta hatályos, és érdemben nem is változott azóta.

(335) A spanyol hatóságok által benyújtott információ alapján a Bizottság megjegyzi, hogy az 1977-re visszanyúló rendszer rögzített alacsony díjakról rendelkezett, amelyek minden (helyi, regionális, nemzeti és uniós) választásra irányadók voltak. A Correos az egyes választások tekintetében a teljes időszak összes kézbesítési költségének részleges finanszírozásában is részesült.

(336) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a választás jelöltjei számára a választási anyagok Correos általi terjesztésének finanszírozása az (EU) 2015/1589 rendeletet 1. cikke b) pontjának értelmében létező támogatásnak minősül.

7.4.3. KÖVETKEZTETÉS

(337) A Correosnak a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció létező támogatásnak minősül, és azt külön kezelik a 659/1999/EK tanácsi rendelet ([98]) 17., 18. és 19. cikkével összhangban.

([97]) A Bizottság ÁGÉSZ-közleményének 13. pontja szerint ugyanis: „*[e]gy közigazgatási szerv azon döntése, hogy harmadik személyek számára nem engedélyezi egy bizonyos szolgáltatás nyújtását (például azért, mert a szolgáltatást saját maga kívánja nyújtani), nem zárja ki gazdasági tevékenység meglétét.*”

([98]) A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

8. **ÖSSZEFOGLALÓ KÖVETKEZTETÉSEK**

(338) Az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció, az ingatlanadó (IBI) alóli mentesség, a gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE) alóli mentesség és a Correosnak a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció állami támogatásnak minősül a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel olyan költségek alól menti fel a Correost, amelyet a magánvállalkozások szokásosan viselnek.

(339) A 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban biztosított három tőkeemelés nem állami támogatás a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel az állam a piacgazdasági befektető elvével összhangban járt el.

(340) A Bizottság megállapítja, hogy Spanyolország jogellenesen, a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve hajtotta végre a (338) preambulumbekezdésben említett támogatási intézkedéseket, a Correosnak a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció kivételével, amely létező támogatás.

(341) A Correosnak az 1998. évi postatörvény értelmében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció a Szerződés 106. cikke (2) bekezdése értelmében összeegyeztethetetlen támogatás, mivel túlkompenzálta a Correost.

(342) Az ingatlanadó (IBI) és a gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE) alóli mentesség összeegyeztethetetlen támogatás.

(343) A Correosnak a politikai jelöltek által kiküldött választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció létező támogatásnak minősül, és azt külön kezelik a 659/1999/EK rendelet 17., 18. és 19. cikkével összhangban.

9. **VISSZAFIZETTETÉS**

(344) A Szerződés és a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság – amennyiben meggyőződött arról, hogy a támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal – jogosult annak eldöntésére, hogy az érintett államnak meg kell-e szüntetnie vagy módosítania kell-e a támogatást ([99]). Szintén a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata azt mutatja, hogy a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetetlennek tekintett támogatások esetében a támogatás eltörlése vonatkozásában a tagállamra kirótt kötelezettség célja a korábbi helyzet visszaállítása ([100]).

(345) A Bíróság e tekintetben kimondta, hogy ez a célkitűzés akkor valósul meg, ha a kedvezményezett visszafizette a jogellenes támogatásként kapott összegeket, elveszítve így azt az előnyt, amelyet versenytársaival szemben élvezett a piacon, és visszaállt a támogatás juttatása előtti állapot ([101]).

(346) Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére […]”.

(347) Így, tekintve, hogy az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzációt (amennyiben túlkompenzálta a Correost), az ingatlanadó (IBI) és a gazdasági tevékenységeket terhelő adó (IAE) alóli mentességet a Szerződés 108. cikkét megsértve hajtották végre, és azok jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatásnak tekinthetők, azokat vissza kell fizettetni az odaítélésük előtti piaci helyzet visszaállítása érdekében.

(348) A különböző összeegyeztethetetlen támogatási intézkedések megfelelő visszafizetendő összege névértéken 166,112 millió EUR az 1998. évi postatörvény értelmében a Correosnak nyújtott kompenzáció (lásd a (267) preambulumbekezdést), 752 840,50 EUR az IBI-mentesség (lásd a (316) preambulumbekezdést) és 113 591,24 EUR a részleges IAE-mentesség (lásd a (317) preambulumbekezdést) tekintetében.

([99]) Lásd: a Bíróság 1973. július 12-i ítélete, *Bizottság kontra Németország*, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13. pont.
([100]) Lásd: a Bíróság 1994. szeptember 14-i ítélete, *Spanyolország kontra Bizottság*, C-278/92, C-279/92 és C-280/92 egyesített ügyek, ECLI:EU:C:1994:325, 75. pont.
([101]) Lásd: a Bíróság 1999. június 17-i ítélete, *Belgium kontra Bizottság*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 és 65. pont.

(349) A visszafizettetés arra az időszakra vonatkozik, amikor a kedvezményezett előnyben részesült, azaz arra az időtartamra, amely a támogatásnak a kedvezményezett részére történő rendelkezésre bocsátásával veszi kezdetét és a támogatás tényleges visszafizetésével fejeződik be; a visszafizettetendő összegek tartalmazzák a tényleges visszafizetés időpontjáig esedékes kamatokat is. A visszafizettetés során figyelembe lehet venni adókiigazítást is a (268)–(269) preambulumbekezdésben említettek szerint,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Correos számára az 1998. évi postatörvény értelmében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért nyújtott kompenzáció formájában odaítélt 317,387 millió EUR, amelyet Spanyolország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve fizetett ki, állami támogatásnak minősül a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

Az előző bekezdésben említett összegből 166,112 millió EUR összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel túlkompenzálja a Correost.

2. cikk

A Correos számára az ingatlanadó (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*) alóli mentesség formájában odaítélt 752 840,50 EUR állami támogatás, amelyet Spanyolország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve jogellenesen nyújtott, összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

3. cikk

A Correos számára a gazdasági tevékenységet terhelő adó (*Impuesto de Actividades Económicas*) alóli részleges mentesség formájában odaítélt 113 591,24 EUR állami támogatás, amelyet Spanyolország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve jogellenesen nyújtott, összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

4. cikk

A Correos számára 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban Spanyolország által juttatott tőke-hozzájárulás a Szerződés 107. cikke (1) bekezdése értelmében nem minősül állami támogatásnak.

5. cikk

A Correosnak a választási anyagok terjesztéséért nyújtott kompenzáció létező támogatásnak minősül az (EU) 2015/1589 rendeletet 1. cikkének b) pontja értelmében.

6. cikk

(1) Spanyolország visszakövetel az 1., 2. és 3. cikkben említett intézkedések keretében nyújtott összeegyeztethetetlen támogatásokat.

(2) Az 1. cikk második albekezdésében említett támogatás összege tovább csökkenthető a kapott támogatás után kifizetett adó levonásával, azzal a feltétellel, hogy a kedvezményezett nem részesülhet további adókedvezményben, a visszafizettetési közlemény 50. pontjában említettek szerint.

(3) A visszafizettetendő összeget a kedvezményezett rendelkezésére bocsátásának időpontjától a visszafizettetés tényleges időpontjáig tartó időszakra vonatkozóan kamat terheli.

(4) A kamatokat a 794/2004/EK rendelet V. fejezetével összhangban kamatos kamatként kell kiszámítani.

(5) Spanyolország megszünteti az 1., 2. és 3. cikkben említett támogatás valamennyi függőben lévő kifizetését, az e határozat elfogadásától számított hatállyal.

7. cikk

(1) Az 1., 2. és 3. cikkben említett támogatást azonnal és ténylegesen vissza kell fizettetni.

(2) Spanyolország biztosítja, hogy e határozatot az arról szóló értesítéstől számított négy hónapon belül végrehajtja.

8. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Spanyolország benyújtja a következő információkat a Bizottságnak:

a) a kedvezményezettel visszafizettetendő teljes összeg (tőke és kamatok);

b) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes bemutatása;

c) az azt igazoló dokumentumok, hogy a kedvezményezettet felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) Spanyolország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében elfogadott nemzeti intézkedések előrehaladásáról az 1., 2. és 3. cikkben említett támogatás visszafizetéséig. A Bizottság kérésére haladéktalanul tájékoztatást nyújt az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekről. Részletes tájékoztatást ad továbbá a kedvezményezett által már visszafizetett támogatási összegről és kamatról.

9. cikk

Ennek a határozatnak a Spanyol Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 10-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja